

که‌سیتی سادی و ماسۆشی و په‌نگدانه‌وه‌یان له رۆمانی 'ئه‌ژدیها'ی محهمهد موکریدا

سه‌رکه‌وت عمر ابراهیم

به‌شی کوردی، کۆلیژی په‌روه‌ده، زانکۆی
راپه‌رین، رانیه، ههریمی کوردستان، عیراق.

پوخته:

ئه‌م توێژینه‌وه‌یه به ناوێشانی (که‌سیتی
سادستی و ماسۆشی و په‌نگدانه‌وه‌یان له
رۆمانی 'ئه‌ژدیها'ی محهمهد موکریدا) دا داڕێژراوه؛
له و رۆمانگه‌یه‌وه که نه‌خۆشییه ده‌رونییه‌کان و له
نیویشیاندا هه‌ردو چه‌مکی "سادیزم و ماسۆشیزم"
وهک دو چه‌مک له بواری زانستی ساینکۆلۆژیدا
جیگه‌ی گرینگی و بایه‌خی ده‌روناسان بون و
هۆکار و پالنه‌ر و چاره‌سه‌رییان بۆ ده‌ستنیشان
کردون. ئه‌م دو چه‌مکه ده‌رونییه له په‌وتی

گێڕانه‌وه‌ی روداوه‌کانی نیو رۆمانی "ئه‌ژدیها"
(محهمهد موکریدا) یه‌دا له به‌شیکی زۆری
که‌سیتییه‌کاندا بونیاتنراوه و مه‌ودایه‌کی سه‌رانسه‌ری
له گێڕانه‌وه‌ی رۆمانه‌که‌دا داگیر کردوه، بۆیه
رۆماننوس له گێڕانه‌وه‌یه‌کی واقیعی و ئاویته‌کراو
به روداوی ئه‌فسانه‌یی قسه‌له‌باره‌ی ئه‌م دو چه‌مکه
ده‌کات و هۆکار و مه‌به‌ست و ئامانجی
که‌سیتییه‌کانمان له‌م رۆمانگه‌ ده‌رونییه‌وه بۆ ئاشکرا
ده‌کات. به‌ راقه‌کردنی ئه‌م دو چه‌مکه و مه‌زراندنیان
له نیو په‌وتی گێڕانه‌وه‌ی رۆمانه‌که‌دا هه‌ولمانداوه
ئه‌م دو چه‌مکه له شاکه‌سی رۆمانه‌که‌وه که‌سیتییه
لاوه‌کییه‌کانی دیکه‌ی نیو رۆمانه‌که‌ دیاریبکه‌ین.
له‌ئه‌نجامیشدا تیشک بکه‌ینه سه‌ر ئه‌وه‌ی رۆماننوس
تا چ ئه‌ندازه‌یه‌ک ئه‌م دو چه‌مکه‌ی له بنیاتی که‌سیتی
شاکه‌س و که‌سیتییه‌ لاه‌کییه‌ دیاره‌کانی نیو
روداوه‌کانی رۆمانه‌که‌یدا به‌رچه‌سته‌ کردوه و
ئامانج و مه‌به‌ستی له‌مه‌دا چی بوه؟

کلێله وشه‌کان: سادیزم، ماسۆشیزم، لادان،
کاراکته‌ر، رۆمان.

Article Info:

DOI: [10.26750/Vol\(9\).No\(5\).Paper26](https://doi.org/10.26750/Vol(9).No(5).Paper26)

Received: 10-April-2022

Accepted: 30-May-2022

Published: 29-December-2022

Corresponding Author E-mail:

Sarkawt.omer@uor.edu.krd

This work is licensed under CC-BY-NC-ND 4.0

Copyright©2022 Journal of University of Raparin.

پیشه‌کی:

رۆمان وهک ژانریکی ئەدهبی بههۆی فراوانی مه‌ودای گێڕانه‌وه‌و ئەو پانتاییه‌ی بۆ گێڕانه‌وه‌و ده‌یره‌خسینیت بوته‌ گۆره‌پانی گوزراشتکردن له‌ چه‌ندین بابته‌ و په‌هه‌ندی جیاوازی ژیان، یه‌کیک له‌و بوارانه‌ش، که‌ له‌نیو رۆماندا په‌هنگیداوه‌ته‌وه‌ و زۆر جار بابته‌ی رۆمانی له‌سه‌ر بونیاتده‌نریت نه‌خۆشیه‌ی ده‌رونییه‌کان و پالنه‌ر و په‌مه‌که‌ جیاوازه‌کانی ده‌رونناسین، که‌ له‌ که‌سیته‌ی هه‌ندیک کاراکته‌ره‌کانی رۆماندا ده‌بینرین. رۆمانی "ئه‌ژدیها"ی "مه‌مه‌د موکری"یش له‌ جیهانی رۆمانی کوردیدا یه‌کیکه‌ له‌و رۆمانانه‌ی که‌ توانویه‌تی به‌شیوه‌یه‌کی زۆر شاره‌زایانه‌ قسه‌ له‌سه‌ر که‌له‌پور و ئەفسانه‌ی کوردی بکات و تیکه‌له‌کیشی واقعی ئەنفال و کۆره‌و و ژبانی ئاواره‌یی کوردی بکات و له‌ گێڕانه‌وه‌دا ئەفسانه‌و واقع تیکه‌ل بکات. هه‌ر له‌و رۆمانگه‌یه‌شه‌وه‌ له‌ باری ده‌رونی و سایکۆلۆژیته‌ی که‌سیتییه‌ ئەفسانه‌یی و واقعییه‌کانی ده‌دویت و له‌ نیوه‌ندی گێڕانه‌وه‌شدا یه‌کیک له‌و بابته‌تانه‌ی زۆر بویرانه‌ له‌ باره‌وه‌ دواوه‌ و مه‌ودایه‌کی یه‌کجار فراوانی له‌ گێڕانه‌وه‌ی رۆماندا پیدراوه‌ حاله‌ته‌ سینکسییه‌کان و لادانه‌ سینکسییه‌کانه‌؛ به‌تایبه‌تی هه‌ردو بابته‌ی په‌یوه‌ست به‌ "سادیزم و ماسۆشیزم"، که‌ له‌ بونیات و سایکۆلۆژیته‌ی به‌شیک هه‌ره‌ زۆری کاراکته‌ره‌کانیدا هه‌یه‌، به‌لام ئەم لادان و نه‌خۆشیه‌ سینکسیانه‌ی تیکه‌ل به‌ مه‌سه‌له‌ی چینه‌یه‌تی و جیاوازی نه‌ته‌وه‌یی کردوه‌و له‌ ئیستا و رابردودا قسه‌ی له‌ باره‌وه‌ کردون. له‌م رۆمانگه‌یه‌وه‌ ئەم توێژینه‌وه‌یه‌، به‌ ناوینشانی (که‌سیته‌ی سادی و ماسۆشی و په‌نگدانه‌وه‌یان له‌ "رۆمانی ئەژدیها"ی محمد موکری)دا داریژراوه‌و وه‌ک هه‌ولیکی زانستی له‌باره‌ی په‌نگدانه‌وه‌ی ئەم چه‌مکانه‌ و مه‌به‌ست و ئامانجی ئەم که‌سیتیانه‌ ده‌دویت، که‌ گه‌رۆده‌ی ئەم نه‌خۆشیه‌ بون و بونیاتی که‌سیتیان رافه‌ ده‌کات. بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ له‌ به‌شی یه‌که‌می توێژینه‌وه‌که‌دا له‌باره‌ی هه‌ردو چه‌مکی "سادیزم و ماسۆشیزم" و جوهره‌کانی سادیزم دواوین و له‌ به‌شی دوهمدا و له‌ سه‌ ته‌وه‌ری جیاوازدا له‌ باره‌ی شاکه‌سی رۆمانه‌که‌و که‌سیتییه‌ لاوه‌کییه‌کان و چۆنیه‌تی چه‌ندیتی په‌نگدانه‌وه‌ی ئەم دو چه‌مکه‌ قسه‌مان کردوه‌و له‌ ته‌وه‌ری سینه‌میشدا چه‌مکی لادانه‌ نه‌شاره‌کان و په‌نگدانه‌وه‌یان له‌ هه‌ندیک له‌ کاراکته‌ره‌کان خستۆته‌ به‌ر باس و لیکۆلینه‌وه‌.

پیکهاته‌ی لیکۆلینه‌وه‌که‌:

پیکهاته‌ی ئەم لیکۆلینه‌وه‌یه‌ به‌م شیوه‌یه‌ داریژراوه‌، که‌ خۆی له‌ پیشه‌کی و دو به‌شدا ده‌بینیته‌وه‌. به‌شی یه‌که‌می توێژینه‌وه‌که‌ له‌چه‌ند ته‌وه‌ریه‌ک پیکهاتوه‌ که‌ ئەمانه‌ن: ته‌وه‌ری یه‌که‌م باس له‌: چه‌مک و پیناسه‌ و جوهره‌کانی سادیزم و ئاراسته‌ و نیشانه‌ دیاره‌کانی هه‌ریه‌کیک له‌و جوهره‌ خراوه‌ته‌رو، له‌ ته‌وه‌ری دوهمیشدا: چه‌مک و پیناسه‌ی ماسۆشیزم و په‌یوه‌ندی به‌چیتز لیه‌وه‌رگرتن و ئازارگه‌یاندن به‌ خود باسی لیه‌وه‌کراوه‌.

پیکهاته‌ی به‌شی دوهمیش به‌مجۆره‌یه‌، که‌ له‌ ته‌وه‌ری یه‌که‌مدا: په‌نگدانه‌وه‌ی سادیته‌ و ماسۆشیته‌ له‌ که‌سیته‌ی شاکه‌س و که‌سیتییه‌ لاوه‌کییه‌کانی رۆمانه‌که‌دا و ته‌وه‌ری دوهم: ماسۆشیته‌ له‌ که‌سیتییه‌ لاوه‌کییه‌کاندا کاری له‌سه‌ر کراوه‌. له‌ کۆتایی توێژینه‌وه‌که‌شدا ئەنجامه‌ به‌ده‌سته‌تاه‌وه‌کان له‌ چه‌ند خالیکیدا خراونه‌ته‌رو، دواتر پوخته‌ی باسه‌که‌ به‌ زمانی ئینگلیزی ئاماژه‌پیکراوه‌ له‌گه‌ل لیستی ئەو سه‌رچاوه‌ زانستیانه‌ی له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا سویدیان لیه‌وه‌گیراوه‌.

سنوری لیکۆلینهوهکه: سنوری کاری ئەم لیکۆلینهوهیه بریتییە لە کارکردن لەسەر ئەو کاراکتەرە دیارانەیی، که لە باریکی سادیانە یاخود ماسۆشیانە و یان لادانی سیکسییانەدان لە بونیاتی گێرانەوهی رۆمانی ئەژدیهادا هەن. **گرینگی و ئامانجی لیکۆلینهوهکه:** ئامانجی ئەم توێژینهوهیه دەرکەوتن و خستنه‌روی هەندێ جۆر و باری لادانی سیکسییه بەتایبەتی هەردو چه‌مکی "سادیزم و ماسۆشیزم" و چۆنیەتی رەنگدانەوه‌یانە لە بونیاتی کاراکتەرەکانی نیو رۆمانەکه‌دا.

میتۆدی لیکۆلینهوهکه: ئەم تیۆرە یان پوانگە رەخنەییە لەم توێژینهوه‌یه‌دا کاری پیکراوه پوانگەیی دەرونشیکارییه؛ لەمەشدا تیشکخراوه‌ته‌ سەر چه‌مکه‌کانی سادیزم و ماسۆشیزم، که ئاماژەن بۆ دوو حالەتی دەرونی جیاواز و بە میتۆدی وەسفی شیکاری ئەنجامدراوه و حالەتی سایکۆلۆژی شاکەس و کەسیتییه لاوه‌کیه‌کانی پێی راقە‌کراوه.

بەشی یه‌که‌م: چه‌مک و جۆره‌کانی سادیزم و ماسۆشیزم و له‌ بۆاری دەرونزانی‌دا

ته‌وه‌ری یه‌که‌م: چه‌مک و پیناسە‌ی سادیزم و جۆره‌کانی سادیزم

هەموو ئەو پە‌یوه‌ندیانە‌ی لەسەر بناغە‌ی یه‌کویستن دادە‌مە‌زرین سەرچاوه‌که‌یان رە‌مه‌کی ئە‌وینە‌و ئە‌رکی یه‌گرتنە‌وه‌ دەرگرنه‌ ئە‌ستۆ و لە‌مه‌وه‌ سەرچاوه‌دەرگرن، که‌وا که‌سانی دیکه‌ت وە‌کو خۆت خۆش بویت و ویست و ئارە‌زوی ئازار پێ‌گه‌یاندنیان‌ت نه‌بیت له‌ناخدا. ئە‌م چه‌مکه‌ش له‌ بۆاری دەرونزانی‌دا به‌ "ئیرۆس" ناو‌زە‌ندکراوه. له‌ راستیدا جنس به‌شیکي -ئیرۆس- پێ‌کده‌هێ‌نیت و هە‌مان ئە‌رک جێ‌به‌جێ‌ده‌کات به‌ هێ‌تانه‌کایه‌ی پە‌یوه‌ندی سیکسی له‌ نیوان نێ‌رو مێ‌دا. له‌ به‌رانبه‌ریشدا رە‌مه‌کی مەرگ و شه‌رانگیزی دیته‌ ئاراوه‌و له‌ هه‌ولێ‌ پە‌رتکردن و پچ‌راندنی پە‌یوه‌ندیه‌کاندا ده‌بیت و به‌ره‌و نه‌مانیان ده‌بات؛ ئە‌مه‌ش واتای "ساناتۆس" ده‌گه‌یه‌نیت. هه‌ریه‌که‌ له‌ سادیه‌ت و ماسۆشیه‌تیش ده‌چنه‌ خانە‌ی ئە‌م جۆره‌ رە‌مه‌که‌ دە‌رونییه‌وه‌، به‌لام هه‌ریه‌که‌یان به‌و ئاراسته‌یه‌ی که‌ چۆن پراکتیزه‌ ده‌کریت. چه‌مکی سادیه‌ت واتای ئازاردانی که‌سانی دیکه‌ و چێ‌ژوه‌رگرتن له‌و ئازار پێ‌گه‌یاندنه‌دا؛ ((سادیزم، واتای خۆشی بینی‌نه‌ له‌ ئازاردانی خه‌لک و تیرکردنی ئاره‌زوی سیکسیه‌ له‌ رێ‌گه‌ی سوکایه‌تی پیکردن یان ئازاردانی که‌سی به‌رانبه‌ره‌وه‌)) (الزعی، ۲۰۱۸، ۴۵۸). پێ‌شوتر چه‌مکی سادیزم (sadism) به‌ نه‌خۆشیه‌کی دە‌رونی له‌ قه‌له‌م دراوه‌، به‌لام له‌ ئیستادا ئە‌م چه‌مکه‌ ته‌نها وە‌ک حاله‌تیکی دە‌رونی له‌ بۆاری پرۆ‌سه‌ی جوتبوندا سه‌یرناکریت و زیاتر وە‌ک شی‌واز یان لادانیکی که‌سیتی سه‌یر ده‌کریت له‌ چێ‌ژوه‌رگرتن له‌ ئازاردانی که‌سانی دیکه‌دا.

((ناوه‌رۆکی زاراوه‌ی "سادیزم" بریتیه‌ له‌خۆشی و چێ‌ژوه‌رگرتن له‌ ئازاردانی که‌سانی تر له‌ کاتی پرۆ‌سیه‌ی سیکسیدا به‌ تایبه‌تی و گشت بواره‌کانی تری ژیان به‌ گشتی. ئیتر ئە‌م ئازاردانه‌ راسته‌وخۆ بیت یان ناراسته‌وخۆ، جه‌سته‌یی بیت یان دە‌رونی، واته‌ به‌و جۆره‌ مرقۆ‌فانه‌ ده‌وتریت که‌ تام و چێ‌ژ له‌ ئازاردان و سوکایه‌تی پیکردن و توقاندنی که‌سانی تر وەر‌ده‌گرن)) (قه‌ره‌چه‌تانی، ۱۹۹۹: ۴۵)، ئە‌گه‌رچی هه‌ندیک له‌ دەرونزانه‌کان بۆ‌چونیان وایه‌ که‌ هێ‌چ پە‌یوه‌ندیه‌ک له‌ نیوان هه‌لسوکه‌وتی سادی مرقۆ‌ف له‌ بۆاری سیکسی و بواره‌کانی دیکه‌ی ژیاندا بونی نییه‌ و ئە‌م چه‌مکه‌ی سادی ته‌نها پە‌یوه‌سته‌ به‌بۆاری سیکسه‌وه‌" به‌لام ئە‌وه‌ی له‌ راقه‌کردن و تینگه‌یشتنی چه‌مکه‌که‌وه‌ تێ‌ده‌گه‌ین ئە‌وه‌یه‌ که‌ ئە‌م چه‌مکه‌ له‌پ‌روی دە‌رونییه‌وه‌ خۆی له‌وه‌دا ده‌بینیته‌وه‌، که‌ بریتیه‌ له‌ چێ‌ژوه‌رگرتن له‌ ئازاردانی به‌رانبه‌ر، ئە‌گه‌رچی ئە‌م چه‌مکه‌ له‌ بنچینه‌دا له‌ ئازاردانی -جه‌سته‌یی و روحی پە‌یوه‌ندی

نیوان نیرو میڊا وینهی گرتوه، کهچی دواتر له زور بوارى دیکه‌ی ژياندا رهنگیداوه‌ته‌وه و ئه‌وه دهرکه‌وتوه هر کاتیک مروّف هه‌ستی به چیژوه‌رگرتن کرد له نازاردانی که‌سی به‌رانبه‌ر ئه‌وا ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌م پرۆسه‌یه ئه‌نجام ده‌دات له جه‌وه‌ردا تاکیکی سادییه و ئه‌م سادییه‌ته‌ش ده‌شی له هر بواریکی ژياندا جی به‌جیبیکات وهک له بوارى کارکردن و رودانى جه‌نگ و نازاردانى زیندانیانى نیو زیندان و هر جوریکی دیکه‌ی نازار پیگه‌یاندن بیت له ئه‌نجامدانى هر کارو چالاکییه‌کی به‌مه‌به‌ست و بی مه‌به‌ست و زورجاریش زالبونى ده‌سه‌لاتى سادییه‌ت له دهرئه‌نجامى دهرکه‌وتنى بیده‌سه‌لاتى ماسۆشیه‌ته‌وه‌یه ((تیربونه سادییه‌کانى ده‌سه‌لات مملانى دهرکریت له‌لایهن ماسۆشیه‌تى زوریک له بیده‌سه‌لاته‌کانه‌وه)) (ئیگلتن، ۲۰۱۶، ۴۳۴).

له‌م پیناسانه‌دا دهرده‌که‌ویت، که سادییزم واتای هه‌ستکردنه به چیژوه‌رگرتن له نازاردانى که‌سانى به‌رانبه‌ر؛ جا چ چیژوه‌رگرتن بیت له نازاردانى که‌سی به‌رانبه‌ر بیت کاتیک پرۆسه‌ی جوتبونی له‌گه‌لدا ئه‌نجامده‌ریت؛ چ له‌سه‌ر ئاستى فه‌رمانبه‌ردارى و خو‌سه‌پاندندا بیت له کاتیکدا که‌سى بالاده‌ست، یان فه‌رماندار هه‌ست به‌چیژوه‌رگرتن بکات له نازارپیگه‌یاندنى ئه‌و که‌سانه‌ی له ژیر ده‌سه‌لاتى ئه‌ودا کارده‌که‌ن. جا ئه‌م نازار پیگه‌یاندنه چ له‌پروى جه‌سته‌یه‌وه بیت و چ له‌پروى دهرونییه‌وه، به‌لام دواچار ئه‌م چه‌مکه‌ ته‌نها له بوارى په‌یوه‌ندى سوژدارى سینکسیدا قه‌تیس نه‌ماوه‌و په‌ریوه‌ته‌وه بو بواره جیاوازه‌کانى دیکه‌ی ژیان و نواندى ره‌فتارى خو‌سه‌پاندن له بوارى کارکردن و کارگیرى و سه‌لماندنى ده‌سه‌لاتداریتى و چیژوه‌رگرتن له نازار پیگه‌یاندنى که‌سانى دیکه‌ی گرتۆته‌وه ((هه‌ندیک له دهرونزانه‌کان ده‌لین مه‌رج نییه ئه‌م تام و چیژ وه‌رگرتنه ته‌نها له بوارى سینکسیدا بیت، به‌لکو ده‌په‌رپه‌ته‌وه بو گشت بواره‌کانى تری ژیان "جه‌نگ، قوتابخانه، خیزان، کۆمه‌ل، جیگای کارکردن...هتد"، واته له گشت ئه‌م بواره‌دا چیژو خو‌شى و تام له که‌له‌گایى و نازاردان و خوین پرشتن و ناخو‌شى که‌سانى تر وه‌رده‌گریت)) (قه‌ره‌چه‌تانى، ۱۹۹۹: ۴۵)، چونکه زورچار ئه‌م جوړه که‌سانه ئه‌م تام و چیژه له‌پریگه‌ی نویسن و فیلم و شانۆگه‌رى و رۆمان و وه‌رزش و گشت چالاکییه‌کی توندوتیژو خویناوییه‌وه وه‌رده‌گرن ((مروّفى سادى ده‌بیته پاشکوی سادییه‌ته‌که‌ی و پیویستی به‌و که‌سه هه‌یه که به‌ته‌واوى ده‌ستى به‌سه‌ردا بگریت)) (احمد، ۱۹۹۷، ۱۲۳). ئه‌م په‌مه‌که دهرونییه له ئه‌نجامى نواندى ره‌فتارى جیاوازه‌وه له‌لایهن که‌سى سادییه‌وه بوته هوی ئه‌وه‌ی چوار جورى جیاوازی لى ده‌ستنیشان بگریت و هر یه‌که له‌و جوړانه به ره‌فتارى جیاواز له‌وانى دیکه ده‌ناسرینه‌وه‌و بونه‌ته پیوه‌رى دیاریکردنى جوړى سادییه‌ته‌که‌یان، چونکه ((سادیه‌ت لایه‌نىکی دهرونییه‌و بریتیه له چیژوه‌رگرتن له نازاردانى که‌سانى دیکه‌و ئه‌شکه‌نجه دانیان به‌مه‌به‌ستى ملکه‌چپیکردن و ئه‌م جوړه رۆحه شه‌پرانیه له ناخى هه‌ندى له کاره‌کته‌ره‌کان و که‌سانى چیرۆک خراوه‌ته‌پرو)) (ره‌سول، ۲۰۱۲، ۱۷۰).

جوړه‌کانى سادییزم:

دهرونناسى ئەمریکی (تیۆدۆر میلون ۱۹۲۸-۲۰۱۴) له لیکۆلینه‌وه تایبه‌تییه‌کانیدا له بوارى که‌سیتییدا به‌ناوى (لیکدانه‌وه‌ی دهرونى که‌سیتی شله‌ژاو) دا چوار جورى (که‌سیتی سادیست) ده‌ستنیشانکردوه و تایبه‌تمه‌ندى هر یه‌کیکیانى له‌وه‌ی دیکه جیاکردۆته‌وه، که ئه‌مانه‌ن:

۱- سادیستی ته‌قینه‌وه (Explosive sadist)

ئەو كەسانە كاتىك هەست بە بى ئومىدى دەكەن لە ژيانيان يان هەست بە شەرمەزارى و بى هيوایى دەكەن، ئەوا جلهو لە دەستدەدن و رەفتارى توندوتیژ و تۆلەسەندنەوى بى بنەما بەرانبەر كەسانى تر لە ناخياندا سەر هەلەدات. ئەم توندوتیژییە لە كاتى هەلچون و هیرشى ترسناك بۆ سەر ئەوانى تر دەردەكەوت. بەتایبەتى بۆ سەر ئەندامانى خیزان.

۲-سادىستى ستهمكار (Tyrannical sadist)

ئەم جۆرهیان ترسناكترو و توندوتیژترە لە جۆرى يەكەم. ئەمانە لە هەر شەكردن و ترساندن و چەوساندنەوه و ئازاردانى كەسانىتر چيژ و خوشى وەردەگرن و رەفتارى وەحشىگەرانه ئەنجام دەدن بە ناچارکردنى قوربانىيەكان بۆ ئەوهى خویمان بەدەستەوه بەدن تا ملكەچ ببین و بترسن لىيان. ئەمەش چيژىكى زۆريان پىدەبەخشىت. زۆرجار حەزدەكەن خویمان بشارنەوه لە چاوى كەسانى تر بۆ ئەنجامدانى ئەو ئارەزوانەيان كە نایاسابین.

۳-سادىستى ناچاركار (Enforcing sadist)

ئەم جۆرهیان زیاتر لەبوارى سەربازى، چاودىرى زىندانەكان و ئەفسەرانى پۆلىس، يان هەر كەسىكى ترى كاربەدەستدا باوه. كەوا هەست دەكەن پىويستە ئەو كەسە بىت كە جلهوى بەدەست بىت و ئەو كەسانە سزا بدات كە رىساو ياساكانيان شكاندوه، هەر چەندە ئەوان لەو باوەرەدان ئەو كارانه بۆ بەرژوهندى گشتى دەكەن، بەلام راستىيەكەى پالنهري قولتري لە پشتهويه و كاتىك بەدواى كەسانى ياسا شكىندا دەگەرین هەول دەدن توندترین سزايان بەدن و چيژى لىوهردهگرن.

۴-سادىستى لاواز (spineless sadist)

ئەم جۆرهیان تەواو جياوازه لە جۆرهكانى تر. بەوهى ئەو كەسانە لە ناخياندا زۆر ترسنۆك و نائارامن. لە كاتى هەستکردن بە بونى مەترسى دەست بە خەيالە شەرانگیزەكانيان دەكەن و سەرەتا هیرش دەكەن. بەهيوای ئەوهى سەرەتا پيش بە دوژمنەكەيان بگرن و دواتر پرسىار بكەن. ئەم كەسانە هیرشى شەرانگیزی بەكاردهيین تا بە كەسانى تر بلین ئەوان ترسنۆك نین. بەم شیوهیهش دەتوانن جلهوى هەستەكانى ناخيان بكەن و بەتەواوى پىچەوانەى ئەو هەستانه خویمان نیشان بەدن. ئەمانە بەدواى كەسانى وەك خویمان دەگەرین كە بەهوى كاری خراپەوه لۆمە كرابن، بۆ ئەوهى ببین بە دەستەیهكى هیرشەبرو. ئەمەش رینگەيان پىدەدات ئەو هیرشانه بكەن كە لە ناخياندا هەیهو نكۆلى لىدەكەن. (سالىح، ۲۰۱۵، ۱).

تەوهدهى سىيەم: چەمك و پىناسەى ماسۆشيزم

لە لىكۆلینەوه دەرونزانییەكاندا لەبەرانبەر چەمكى سادىزم چەمكى هادوژ و پىچەوانە داهینراوه، كە ئەویش ماسۆشيزمە. فرۆید لە كتیبى "لە سەروى بنەماى چيژەوه" بەوردى لە بارەى رەمەك و ئاكارە سىكسىيەكان دواوه و ئەم دوو چەمكە دەبەستىتەوه بە چەمكى رەمەكى مردن و ژيانەوه، بۆیه لە لىكدانەوهكانىدا ئاماژە بەوه دەكات، كەوا حەزىكى رەمەكى هەیه ئەویش رەمەكى مردنە، كەوا پال بە بونەوهرانهوه دەنیت بچنە دوخی نائەندامى ژيانەوه، ئامانجى رەمەكى مردنیش ویرانکردن و پوخاندن و كۆتايیهيانە بە ژيان و پچراندنى پەيوەندىيەكانە، جا ئەگەر ئەم رەمەكە بەرهو دەرهوه ئاراستەكرا ئەوا لە شیوهى حەزىكى دوژمنكارانه و

ویرانکه‌ردا خوی دهنوینیت. له به‌رانبه‌ر رهمه‌کی مردنیشدا رهمه‌کی خوشه‌ویستی و ژیان "ئیرۆس" هه‌یه ((ئهم رهمه‌نده‌ش نایه‌ته‌دی ته‌نیا له و کاته‌دا نه‌بیت که پالنه‌ری ژیان-ئیرۆس- ده‌سه‌لات به‌سه‌ر پالنه‌ری مردندا- ساناتۆسدا ده‌گریت)) (سه‌معان، ۲۰۰۷، ۱۰۴). ئهم رهمه‌که‌ش به‌رده‌وام ئامانجی به‌رده‌وامبونی ژیانه و ژیا‌نیش له و نیوه‌نده‌دا ده‌بیته مملانی و چاره‌سه‌ری نیوان ئهم دو ئاراسته‌یه. هه‌ر له و روانگه‌یه‌وه فرۆید سه‌رنجه‌کانی خوی له‌باره‌ی چه‌مکی "سادیزم و ماسۆشیزم" ده‌خاته‌رو ئه‌وه راده‌گه‌یه‌نیت، که ((له نمونه هه‌ره بالا‌کانی یه‌کگرتن و یه‌کیه‌تی نیوان ئهم دو کۆمه‌له‌یه‌دا، سادیزم -چیژ وهرگرتن له ئازاردانی که‌سی به‌رانبه‌ره- که بریتییه له یه‌کگرتویی و یه‌کیه‌تی نیوان رهمه‌که سیکیسیه‌کان و ئه‌و رهمه‌کانه‌ی که‌وا تایبه‌تن به ویرانکردن و ئاراسته‌ی جیهانی ده‌روه کراونه‌ته‌وه. هه‌روه‌ها له به‌رانبه‌ردا ماسۆشیزم^۲-چیژوه‌رگرتن له ئازاردانی خود-یش به‌دیارده‌که‌وی، که‌وا به‌هۆی یه‌کیه‌تی و یه‌کبونی نیوان رهمه‌که‌کانی سیکیسی و ئهم رهمه‌کانه‌ی ویرانکاریدا په‌یاده‌بیت که‌وا ئاراسته‌ی خود کراونه‌ته‌وه)) (فرۆید، ۲۰۱۷، ۱۱۴).

واته، فرۆید له‌سه‌ر بنه‌مای ئاراسته‌کردنی رهمه‌کی سیکیسی په‌یوه‌ست به ژیان و مردنه‌وه تیشکی خستۆته سه‌ر هه‌ردو چه‌مکی سادیزم و ماسۆشیزم و بۆچونی وایه یه‌کیه‌تی و یه‌کگرتنی رهمه‌که سیکیسیه‌کان و له‌گه‌ل هه‌ردو چه‌مکی "ئیرۆس و ئاناتۆس" له رفته‌ری مرقّدا به‌رهمه‌نه‌ری چه‌مک و رفته‌ری سادیزمیان‌ه‌و ماسۆشیزمیان‌ه‌ن و ئه‌گه‌ر ئاراسته‌که به‌ره‌و ده‌روه بو سادیه‌ت به‌رهمه‌ده‌هینیت و ئه‌گه‌ر به‌ره‌و خودیش ئاراسته‌کرا، ئه‌وا ماسۆشیه‌ت ده‌هینیته ئاراوه‌و هه‌ردو چه‌مکه‌که‌ش له رهمه‌کی سیکیسه‌وه سه‌رباری چیژ پیگه‌یاندن و چیژ لیوه‌رگرتن درێژده‌بنه‌وه بو نواندن رفته‌ری ئازار پیگه‌یاندن له‌په‌هه‌ند و بواره جیاوازه‌کانی دیکه‌ی ژیان. به پیچه‌وانه‌ی سادیزمه‌وه ئهم چه‌مکه به‌و که‌سانه ده‌وتریت، که چیژ له خۆخستنه به‌ر ئازار پیگه‌یاندن وهرده‌گرن له به‌رانبه‌ر که‌سانی دیکه‌دا له کرده‌ی سیکیسیدا ((ماسۆشیزم ئهم جوړه که‌سانه‌ن که به پیچه‌وانه‌ی سادیزمه‌وه‌ن. کاتیک ئاره‌زوی توخمیان ده‌وروتیت هه‌ر ده‌که‌ن که‌سیکی دیکه له توخمی به‌رانبه‌ریان ئازاریان بدات.)) (ژاله‌یی" ۲۰۰۵، ۲۰۵). ئهم که‌سانه‌ی ئهم هه‌سته‌یان لا به‌رجه‌سته ده‌بیت ئارامی ده‌رونیان له‌م ئازار پیگه‌یانه‌وه دروست ده‌بیت، که که‌سانی دیکه له به‌رانبه‌ریاندا پیی هه‌لده‌ستن ((ئهم زاراوه‌یه به واتای چیژبینین دیت له خۆئازاردان و لیدانی جنسی له‌لایه‌ن ئه‌ویتره‌وه. لی‌رده‌دا چیژ روه‌و ناوه‌وه پاشه‌کشه ده‌کات و که‌سه‌که دۆخیکی ناچالاک ده‌گریته‌خوی. واته ماسۆشیزم جوړیک له شه‌هوه‌تی پیچه‌وانه‌یه. ماسۆشیزم به‌لای تو‌یژه‌ره تازه‌کانیشه‌وه وه‌ک حاله‌تیک ده‌رده‌خریت که ئه‌و که‌سانه‌ش ده‌گریته‌وه که شه‌وق و شادیان که‌مه و بایه‌خ به دیوی رۆحی خویان ناده‌ن.)) (شوشه‌علی، ۲۰۱۵، ۹). ئهم هه‌سته له خۆپه‌راویزخستن و گرینگی به‌خۆنه‌دانه لای که‌سی ماشۆسی ده‌بیته هۆی ئه‌وه‌ی ئه‌و که‌سه هه‌ستی ئه‌وه‌ی لادروست بیت، که له‌لایه‌ن که‌سانی دیکه‌وه گرنگی پیبدریت و له باوه‌ش بگیری‌ت ((که‌سی ماسۆشیش ده‌بیته پاشکوی ماسۆشیه‌ته‌که‌ی و پیویستی به‌که‌سیکه که به‌گه‌رمی باوه‌شی پییدا بکات و تیایدا بتویته‌وه)) (احمد، ۱۹۹۷، ۱۲۳) واته، له‌م جوړه که‌سانه‌دا ویستیکی رهمه‌کی و ده‌رونی هه‌یه، که خویان چیژ له ئازار پیگه‌یاندن و خویان وها بارودۆخیک به‌سه‌ر خویان ده‌هینن و پییسه‌ره‌زانه‌ندن و جوړیک له ئارامی ده‌رونیان بو به‌رجه‌سته ده‌که‌ن ((ئهم زاراوه‌یه به‌و که‌سانه ده‌وتریت که تام و چیژ و خۆشی له بواری سیکیسیدا له ئازاردان و سزاردانی خویان وهرده‌گرن و له ئه‌نجامیه‌وه هه‌ست به ئارامی ده‌رونی

خویان ده‌کن، به‌لام هه‌ندیک له زانیان و ده‌رونزانه‌کان به‌شیوه‌یه‌کی گشتی و به‌رفراوان ده‌روانه ماسۆشی و پابه‌ندی گشت دیارده‌کانی ژیانی ده‌کن، واته ئه‌و مرۆفانه‌ش ده‌گریته‌وه که به‌رده‌وام به‌دوای ئازار و سزای خویاندا ده‌گه‌رپین و به‌ده‌ستی خویان گرفت و ئه‌ندیشه بو خویان دروست ده‌کن و خویان ده‌خه‌نه به‌ر هه‌ره‌شه‌و ئازار و سزای که‌سانی تره‌وه، ئینجا هه‌ست به‌ ئارامی و دل‌نیایی ده‌رونی ده‌کن)) (قه‌ره‌چه‌تانی، ۱۹۹۹: ۴۶).

ئه‌م جوړه که‌سایه‌تییه له خو خستنه به‌ر ئازاردان له لایه‌ن که‌سانی دیکه‌و به‌رانبه‌ره‌وه چیژ وهرده‌گرن و هه‌ست به‌ ئاسوده‌یی ده‌رونی ده‌کن. هه‌ر وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌سینک تاوانیکی ئه‌نجام دا‌بیت و له ناخدا هه‌ست به‌ ئازاری و‌یژدان بکات و بو‌ ده‌ربازبون له‌م باره‌ ده‌رونییه‌ی وه‌ک توله‌سه‌ندنه‌وه‌یه‌ک له خو‌ی خو‌ی بخاته گ‌یژاوی سزادانی خو‌ی له‌لایه‌ن ده‌وربه‌رو که‌سانی دیکه‌وه و له ئاکامیشدا زور جار ئه‌م ئازار چه‌شتن و سه‌رزه‌نشتردن و توله‌سه‌ندنه‌وه‌ لێیان له ناخیاندا پیچه‌وانه‌ ده‌بیته‌وه و ده‌بیته‌ بنه‌مای چیژوهرگرتن و خو‌شی بو‌یان واته‌ به‌ پیچه‌وانه‌ی که‌سانی سادیستی ره‌فتار ده‌نوینن ((سادیه‌کان چیژ له ئازار و ئه‌زیه‌ت و ته‌نانه‌ت کوشتنی به‌رامبه‌ره‌کیان وهرده‌گرن و "ماسۆشیه‌کانیش" پێیان خو‌شه به‌رامبه‌ره‌کیان ئه‌وپه‌ری توندوتیژی و ئازاریان بدات و به‌ ئیهانه‌کردنیان ده‌گه‌نه‌ حاله‌تی. "Orgasm")) (مه‌جید سالح: ۲۰۲۰، ۱).

ره‌نگدانه‌وه‌ی هه‌ردو حاله‌ته‌که‌ش له که‌سیتی تاکه‌که‌سیکدا له زانستی ده‌رونشیکاریدا ئاماژه‌ی پیکراوه؛ به‌و واتایه‌ی ئه‌و که‌سه له هه‌ندیک له ره‌فتاره‌کانیدا سادیست بیت و به‌ پیچه‌وانه‌شه‌وه له هه‌ندیکیاندا ماسۆشی بیت، چونکه ماسۆشییه‌ت به‌ هاوکیشه‌یه‌کی پیچه‌وانه‌وه کار ده‌کات و بریتی ده‌بیت له چیژوهرگرتن له ئازار به‌خو‌گه‌یاندن له ریگه‌ی که‌سانی دیکه‌وه جا چ له پرۆسه‌و کرده‌ی زاینده‌گی -جنسیدا بیت و چ له کرده‌ی فه‌رمانبه‌ربوندا. که‌سی ماسۆشی چیژ له‌و چرکه‌ساته‌ وهرده‌گریته‌ که‌ تیایدا هه‌ست ده‌کات له‌لایه‌ن که‌سی به‌رانبه‌ره‌وه ئازار ده‌دریت. ((هه‌ندیک له ده‌رونزانه‌کان ده‌لین مه‌رج نییه‌ ئه‌و ئازار و سوکایه‌تییه‌ بگۆردریت بو‌ خو‌شی و تام و چیژ، به‌لکو به‌لای ئه‌وانه‌وه ئه‌وه باجی ئه‌و خو‌شی و تام و چیژه‌یه‌ که‌ له‌و چالاکییه‌وه ده‌ستیان ده‌که‌ویت و مه‌رج نییه‌ ئه‌و مرۆفانه‌ ته‌نها سادی یان ماسۆشی بن و له‌وانه‌یه‌ هه‌ردوکیان بن، یان له هه‌ندیک چالاکی و بو‌اردا سادی و به‌لام له بو‌اریکی دیکه‌دا ماسۆشی ده‌بن)) (قه‌ره‌چه‌تانی، ۱۹۹۹: ۴۶). بونی ئه‌م دو پالنه‌ره‌ ده‌رونییه‌ له سه‌روشت و ره‌فتاری مرۆفدا ده‌رخه‌ری ئه‌وه‌یه، که‌ هه‌ندیکجار چیژ له ئازاردانی که‌سانی ده‌وربه‌رییان وهرده‌گرن و هه‌ندیک جاریش به‌ پیچه‌وانه‌وه ره‌فتار ده‌کن و چه‌ز ده‌کن بکه‌ونه به‌ر په‌لاماردان و ئازار پیگه‌یاندنیان له لایه‌ن که‌سانی تره‌وه‌و به‌ مه‌به‌ست ده‌رفه‌ت و بارودۆخی له‌م جوړه ده‌سازینن که‌ ببیته‌ هو‌ی ئازار پیگه‌یاندنیان.

به‌شی دوهم: که‌سیتی سادی و ماسۆشی ره‌نگدانه‌وه‌یان له گ‌یرانه‌وه‌ی رۆمانی؛ ئه‌ژدیها؛ محهمهد موکریدا

ته‌وه‌ره‌ی یه‌که‌م: ره‌نگدانه‌وه‌ی سادیته‌ له که‌سیتی شاکه‌س و که‌سیتییه‌ لاوه‌کییه‌کانی رۆمانه‌که‌دا.

شاکه‌سی نیو روداوه‌کانی رۆمانی ئه‌ژدیها کاراکته‌ریکه‌ به‌ ناوی "که‌ریم" وه‌ک کاراکته‌ریکی سه‌ره‌کی هه‌ر له سه‌ره‌تاوه به‌ناچاری ژیان ده‌باته‌سه‌ر و وه‌ک که‌سیکی تیکشکاو به‌رجه‌سته‌کراوه و ئه‌م حاله‌تی ناچار بونه‌ی له په‌یوه‌ندییه‌ سوژدارییه‌کانیدا له‌گه‌ل موعه‌زوز و ئامنه‌حان و ژنه‌کانی دیکه‌شدا ره‌نگده‌اته‌وه‌و ته‌نانه‌ت ئه‌و په‌ره‌سه‌ندنانه‌ش که‌ دواتر له که‌سیتی ئه‌م کاراکته‌ره‌دا روده‌دات هه‌ر له ناچارییه‌وه‌و بو‌ خو‌ ده‌ربازکردن له

پیشتهات و روداوو چاوهروانکراوهکاندا رودهدن هم له باری کومه لایه تی و سیاسیه وه هم له باری په یوه ندیه سۆزداریه کانیدا؛ به تاییه تیش دواى ئه وهى له لایهن ئه منه خان و یه لمانی برزای حاجی رهزای عه لاف بۆ شارندنه وهى په یوه ندی ناشه رعیه نهى نیوان خویان تومه تی ناپاکی و خیانه ت و ویستی ده ستریزى سینکسی بۆ سه ر موعه زه زى کچیان ده دهنه پال ((له دوینى ئیواره وه، دونیا یان لی کردومه ته چاتۆل، نازانم چون ئه م بوختان و تومه ته گه وره یه یان بۆ دروست کردوم؟ چ تاوانیکیان خسته وه پالم؟ له هیچه وه ئه و کچه تیوه حه یشه رییه، ئه و قهیره دۆخین شله، ئه م قسانه ی بۆ هه لبه ستوم. ده زانی یه لمان و دایکیشی درۆ ده که ن. که چی. که چی... ئای موعه زه ز من چ پیویستم به وه بوه ده رگای حه مام له تۆ بکه مه وه، خو هه مو ده رگاکانی تۆ، له مندالییه وه بۆ من ئاوه لابون!. دوینى شه و درهنگ وایان له حاجی رهزای عه للاف گه یاندبو که کاتی به که ریمدا شت و مه کت نارد بۆ وه مالی، گه ر موعه زه ز نه یقیژاندبا و له و کاته ییش، وه ک فریشته یه لمانی برزات فریای نه که وتبا، ئه واه که ریمی سه گباب ئابروی ده بردین! ئه مه نده به س بو، بۆ ئه وهى شینگیربونی حاجی رهزای عه للاف، که ده یگوت: لیگه رین با رۆژ بیته وه، ئه وساء... ئه وساء... ده بین...)) (موکری، ۲۰۰۵، ۱۳).

ئه م تومه ته له سه ر زاری ئه منه خانی دایکی موعه زه زه وه باس ده کریت به تاییه تی دواى ئه وهى که ریم به ریکه وت به په یوه ندی نیوان ئه منه خان و یه لمان ده زانیت و ئه وانیش بۆ په رده پۆشکردنی په یوه ندیه که یان به ناچارى تومه تی خیانه تی بۆ هه لده به ستن ((ئه منه خانی دایکی موعه زه ز بۆ ده رو دراوسی گێرابوه وه، که گوايه که ریم بی نه مک و حه رام زاده یه. چه ند سالیکه که ریم و دایکی و مناله کانی به خیو ده که ین، که چی چو بوه ژوره که ی موعه زه ز و په لاماری دابو، کراسه که ی به ری دراندبو! ئه منه خان، له نویندا بۆ حاجی رهزای گێرابوه وه: موعه زه ز له حه مامدا خۆی ده شور، که ریمیش له کونی حه مامه که وه سه یری ده کرد!... موعه زه ز به باوکی گوتبو: له حه مام بوم، که ریم ده رگای شکاند، ئه گه ر یه لمان نه بوايه که ریم حه یامی ده برد. یه لمان بۆ براده ره کانی گێرابوه وه: ئه و که ریمه سه گبابه به موعه زه زى گوتبو، کچه تورکمان هه ر بۆ هین باشن. بۆیه منیش له به ر شه ره فی تورکمان دگانم له ده میا نه هیشت. سویندم خوارده، له به ر ئه م قسه یه ی کچه کورد نه هیلم!)) (موکری، ۲۰۰۵، ۱۲، ۱۳)، بۆیه که ریم وه ک شاکه سی رۆمانه که له م چه قبه ستنه ی که سیتییه که ی، که له سه ره تای دیمه نه کانی گێرانه و هدا ده بینریت بۆ ئه وهى وه ک که سیتییه کی په ره سین له نیو روداووهکاندا هه لسوریت به ناچارى بریاری رۆیشتن و جیهیشتنی که س و کاره که ی ده دات و ئه م دیمه نی په ره سه ندنه شی له که سیتییه کی تیکشکاوه وه بۆ که سیتییه کی په ره سینى پر جول له نیو رۆمانه که دا به ئاشکرا ده بینریت. هه ر بۆیه که ریم وه ک که سیتییه کی سه ره کی و دیاری نیو رۆمانه که له به ره و پیشچون و هه لکشانی روداووهکاندا ده که ویته به ر کاریگه ری رفتاری کاراکته ره کانی دیکه ی نیو ره وتی روداووهکانی رۆمانه که ((که سایه تییه سه ره کییه کانیش که سایه تی مه رکه زین که به روداووهکان هه لده ستن و گه شه یان پیده دن، له هه مان کاتیشدا ده چه نه ژیربارى روداوی دیکه و له پوی هزری و ده رونییه وه په ره ده ستین)) (عه بدوللا، ۲۰۰۲، ۱۵)، هه رلیره وه یه شاکه سی رۆمانی ئه ژدیها له ترسی گرتن و پاراستنی گیانی خۆی له ته له و داوی خانه واده ی حاجی رهزای عه للافدا به ناچارى شار به جیده هیلیت و روده کاته ناچه به ناو نازادکراوه کانی ژیر ده سه لاتی شورش و کاتیکیش شه رافه ت خانی دایکی پیگری لیده کات ئه م له وه لامدا پییده لیت: ((دایکه، من ناچارم، ناچار... به ناچارى به ره و نادیا ری مل ده نیم، ئیوه ش ده سپیره چاره نوی په شی خۆتان)) (موکری، ۲۰۰۵، ۷).

شاکهسی رۆمانه که هەر وهک چون له باری ناچاریهوه بریاری جیهیشتنی شار و چونه نیو ریزهکانی شۆرش دهوات په یوندییه سیکسییهکانیشتی هەر له سهههتاوه بهناچاری دهستپیدهکات دور له ویستی سادیزمیانیهی خوی تهها بو ئارهزوی ماسوشییهانه و پرکردنهوهی چهزی سیکسییهانهی موعهزهزو و ئەمنهخانی دایکی دهبیته و وهک ئامیریک فهرمانی بهسهردادهکهن و ئەویش بهناچاری بی ویستی خوی له پیناو نان براونهکردنیدا فهرمانه که جیههجیدهکات ((که ریم ئەو رۆژانهی دههینایهوه بهر زهینی خوی که له گهه موعهزهزدا هاوتهمهن بون، له سههه بانهکهی مالی حاجی رهزادا گهمهی ژن و میردایهتیاں دهکرد. موعهزهز خوی دهرازاندهوه، وهکو ئەمر که ریمی بانگ دهکرد، دهست به هه مو له شیا بیته. که ریم وهک به جیههینانی ئەمر، بی ورته، خواستهکانی موعهزهزی وهجی دههینا، پاش چهند مانگی گهمهیان توخ بو.)) (موکری، ۲۰۰۵، ۱۶) ئەم په یوهندییهی موعهزهز له گهه که ریمدا دهبیته هوی ئەوهی ئەمنهخانیشت تیکهه بهو په یوهندییه بیته، له یهک کاتدا پرۆسهی جوتبونی له گهه ئه نجامیده.

((له یهک کاتدا کچ و دایک!))

ئهم پرسیاره کت و پره نیشته سههه زاری که ریم، هیشتا به تهواوی پرسیاره کهی له زار نه هاتبوه دهر خوی وهلامی خوی دایهوه:

بو نه. ئەدی ئەمنهخان و موعهزهز ئەمهیان له گهه مندا نه دهکرد؟!...

موعهزهز به بی دهنگیهوه، له تهنیشتی ئەمنهخانی روت و قوتدا، راکشا بانگی کردم، نزیک بومهوه، منیش بازیچه ئاسام لیها توبه پهل گرتم، ئای دهستی چهند گهرم بو، به ئاسانی رایکی شام نه مزانی چون که وتمه نیوان ههر دوکیان! ئەوهی نه کرده بی کچ و دایک پینان کردم، پاشان ئەوان جل و بهرگیان له بهر کردم! کچ چهنی دامی، دایک دو ههنده)) (موکری، ۲۰۰۵، ۱۵۳).

په ره سه ندنی دیمه نه سیکسییهکان له که سیتی شاکهس و که سیتییه لوهکییهکانی دیکه زیاتر بو دهر برینی ههستی سادیزمیانیهی که سیتییه لوهکییهکاندایه به به لگهی ئەوهی رۆماننوس کهم تیشک دهخاته سههه ههستی سادیزمیانیهی که ریم، له بهرانبهردا وینه و ههستی سادیزمیانیهی که سیتییه لوهکییهکان به تاییهتی ژنه تورکمانهکان زهقه دهکاتهوه، ههر بویه له سههه رنجدانی ورد لهم روهوه ههست بهوه دهکریت رۆماننوس وهک یارییهکی تهکنیکی گیرانهوه ئەم حالهتهی مههزاندهوه. دهیهویت که ریم وهک سادیسیتیکی لاواز دهرکهویت، ههر بویه له گهه ئەوهی په یوهندیشتی له گهه موعهزهز و ئامنه خان و چهند ژنیکی دیکه شدا هه بوه، که چی گله بی ئەوه دهکات، که له هیچ و له خورا ئەو تومه تهیان داوه ته پالی ((که ریمیش بی په روا بو یه کهم جار بهم شیوهیه هاتبوه قسان: بهلی بی گوناهم. گهر گوناه ئەوه بیته، منیکی نه فام و نه دار، چلکن و کلغام، فریوی ئەوهم خوارد بیته، کچوله یهک تا گهوره بو، گهمهی ژن و میردایهتی له گهه ئه کردبم. لهو ته مهندا، نهینیهکانی جهستهی ئافرهتی خست بیته بهردهستم، ورده نهینی گریدراوی بو کردبمهوه، ئەوا گوناها بام! گهر گوناه ئەوه بی، له سههه رتهای ته مهنی هه رهزه کاریمدا، نهوسی ئەسههه ژنیکم تیر کردبی، ئەوا گوناها بام! گهوره بوم و ژنم خواست، کاری ژن و میردایه تیم لابیوه زباره "عمل شعبی" ئەوهی ئەمنهخان پی بهخشیم، شتیکی دی بو. ویستی ئەو زال بو، منیش شههه رمنۆک و تینو. ئەو به گیلۆکهو بیدهنگی دههزانیم، شههه رمی له من و له خوشتی نه ده کرد! جا چ له زهه تیک، بارتهقای ئەوهیه، ژنه ژمهه بردهیهک شههه رم نهکات؟ چ تامیک دهگاته تامی کچه هه رهزهیهک، به بازیچه ت بزانی؟

شهرم نهکات و پیشی وایت بهرانبه ره که ی ده بی، وهک به جیهتیانی ئه رک رهفتار بکات، دهنا نانپراو ده بیئت)) (موکری، ۲۰۰۵، ۲۴).

ئه م ههسته سادیزمیانه ی که ریم زیاتر له هاتنه وه یاد و به بیرهاتنه وه ی یادوه ریبه کانیدا ئاماژیهان پیده کریت، ئه وه تا له م دیمه نه ی گێرانه وه ی رۆمانه که دا؛ که وا که ریم باس له رۆژانی رابردوی خوی دهکات له شاری که رکوک به شیوه یه کی سه رسورمان ئه و یادوه ریبهان به زێرین ده گێریته وه ((چ رۆژانی بو؟! باوه ر نه کرده نی یه.. گهر که سی لیم بیستی، که فهیمه خانی دایکی گولده ران که ته مهنی له چل سال به ره و ژورتر بو، به دوشین دهیدوشیم، هه رگیز باوه ر ناکات، که ئه و پیریزنه به چوار سه عات خه ریکی ده کردم، پاشانیش ده یگوت: عه جه له ئیتمه.. عه جه له ئیتمه.. کئ باوه ر دهکات، گهر ئه مانه بیستی، ناحه قیان نیبه باوه ر نه که ن، نازانن ئه و چواره چۆن په وه رده کرابون؟! چ نازو نیعه تیکیان هه بوه. هه رچواریان ده یانگوت: که ریم کورده، گێژه ناحالیه، که س باوه ری پئ ناکات! چما خۆم باوه ر م به چاوانی خۆم مابو، چما باوه ر م به و رۆژانه هه یه که خه ون نه بو بی...)) (موکری، ۲۰۰۵، ۱۵۷).

ههستی سادیزمیانه ی که ریم بهرانبه ر موعه زه ز و ئامنه خان و ژنه کانی دیکه زیاتر له و کاته دا ده رده که ویت، که په یوه ندیبه سه رجیبه کانی له گه ل ئه منه خان و موعه زه زدا به ویستی ئه وان نابیت بو هاندان و گور و تین پئ به خشین و هک کورد بانگی ده که ن و له پشتی ئه م بانگ کرده شه وه مه بهستی به سوک سه یرکردن و ئیهانه کردنی هه ست پیده کات، ئیتر له باری ناچاری و سادیزمی لاوازه و ده گوریت بو که سی تیبه کی سادیزمی له جو ری ته قینه وه و ده یه ویت له م ریگه یه وه ئازاریان پئ بگه یه نیت و ئازار پیگه یان دنه که شی ته نها له پوی سه رجیبه کردن له گه لیاندا به رجه سه ته دهکات و هیچی تر؛ ئه م هه سه شه زیاتر وهک شانازی کردن به خو یه وه وینا ده کات به تایبه تیش کاتیک له سه ر زاری ژنه کانه وه پیده لئین: که ریم، پیاوه، ئه م ما پیاو ((غه یری ئه و قسانه ی که موعه زه ز و ئه منه خان و گولده ران و فهیمه خان ده یانگوت: که ریم کورده، گه و جه و ناحالی. ل، ن، ه ده یانزانی کوردم. فامیده م. کوردانه، رهفتار له گه ل ئافره تاندا ده که م، دلخوش ئه بوم که ده یانگوت: کورده، لیزانه، قه درزانه وهک حیزه له کانی خۆمان نیبه، ژنانه نیبه، پیاوه، ئه م ما پیاو)) (موکری، ۲۰۰۵، ۱۹۱).

به پیچه وانه وه ی ویستی که ریم ئامانج و مه بهستی ئه منه خان و فهیمه خان و موعه زه ز و گولده ران سه رباری ویستی چیژ وهرگرتنی زوریان له و باره سه رجیبه کردنی، که ئه وان به که ریمی به ئه نجام ده گه یه نن تا ئاستی ده رکه وتنی ههستی ماسوشیانه یان، که چی له بهرانبه ردا و هاوکات ئاراسته ی ره مه کی و ههستی وروژاویان ئاراسته ی ده ره وه ده که ن و وه کو چه ند که سیکی سادیزم رهفتاری له گه لدا ده که ن ئامانجیشیان له مه دا زه لیلکردن و ئازار پیگه یان دنیت ((گه وره ترین نه هامه تی و دوژمنکاری و دلره شی مرؤف له ودایه که زه لیلکردنی یه کدی بیته ئامانج له پیناو پرۆژه ی سیکسیدا و ئه و ئامانجه به دی ده کریت و ئه م حاله ته پئی ده گوتریت سادیزم. سادیزمیش وه کو حاله تیکی سایکولۆژی که تاکه ئامانجی زه لیلکردنی بهرانبه ر زور جار له مرؤفا ده رده که ویت و به دی ده کریت. زوریک له که سایه تیه کانی ئه ژدیها وهک لادانیکی سیکی ئالوده ی ئه م نه خو شیه ن و چیژو له ززه ت له وه ده بینن که بهرانبه ره که یان ملکه چ و ده سه ته مۆ بیئت)) (ئه حمه د، ۱۹۹۹، ۷۹) ئه مه ش له و سو نکه یه وه، که ده رونی مرؤف چاوگی مه یل و ئاره زوه ویستراوه کانی مرؤفه و به پوچون به نیو ناخیدا درک به نه نیه شاراوه کانی ناخی ده بریت و له دنیای رۆمانی ئه ژدیهاشدا رۆماننوس ده یه ویت په رده له سه ر ئه و نه نیه یانه

هه‌لبمالیت و ئاره‌زوی خه‌فه‌کراوی هه‌ندیک له کاراکته‌ره‌کان و باری نه‌خۆشییه‌ ده‌رونییه‌کانیان له روانگه‌ی ئاره‌زوی جوتبون و سیکسیه‌وه بو خۆینه‌ر وه‌دیار بخات.

ئه‌م هه‌سته سادیزمییه له هزری کاراکته‌ره‌کاندا له زۆر دیمه‌ندا له ره‌هه‌ندی سیکسیه‌وه ده‌گوازیته‌وه بو ره‌هه‌ندی نه‌ته‌وه‌یی و له پشتی ئازار پیگه‌یاندنی جه‌سته‌یی له کرده‌ی سیکسکردن و جوتبونا ده‌گوریت بو ره‌هه‌ندی تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌یی. به‌شیک سادییه‌تی که‌ریم ده‌گه‌رپته‌وه بو ئه‌و سوکایه‌تییه نه‌ته‌وه‌یییه که له بونی ژنه تورکمانه‌کاندا بونی هه‌یه به‌رانبه‌ر به‌و. ئه‌وه‌تا خۆیان ده‌خه‌نه ئه‌وه‌په‌ری حاله‌تی ماسۆشی بو ئه‌وه‌ی که‌ریم زۆرت‌ترین چیژیان پی بگه‌یه‌نیت و له به‌رانبه‌ر ئه‌مه‌شدا که‌ریم هه‌سته به‌وه ده‌کات سوکایه‌تی و بی ریزی پی ده‌کن. به‌تایبه‌تی دوا ئه‌وه‌ی له ترسی بنه‌ماله‌ی حاجی ره‌زای عه‌لاف به‌ناچاری له ترسی تۆله‌سه‌ندنه‌وه شار به‌جیده‌هیلیت و روده‌کاته ناوچه‌ی ژیر ده‌سه‌لاتی پیشمه‌رگه، ئه‌گه‌رچی ئه‌م بریاره‌شی له‌په‌ری ناچاریه‌وه ده‌دات، به‌لام به‌هۆی گۆرانکاری له که‌سییتی و په‌ره‌سه‌ندنه‌ی که‌سیتییه‌که‌یدا هه‌سته ده‌کات له رابردو و ده‌ک که‌سیتییه‌کی سادی هه‌لس و که‌وتی له‌گه‌ل بنه‌ماله‌ی حاجی ره‌زاو ئه‌منه‌خان و موعه‌زه‌زو فه‌یمه‌خان و گۆله‌هرانی کچیدا کردووه ئه‌مه‌ش له هزرو بیری ئه‌ودا وه‌ک تۆله‌کردنه‌وه‌یه‌کی پیش وه‌خته و رابردو وینه ده‌گریت و له ریگه‌ی یاده‌وه‌رییه‌وه ئه‌م به‌سه‌ره‌هاتانه‌ی رابردوی بو زی‌رین ده‌گه‌رپته‌وه ((له سیاقی رۆمانه‌که‌دا. ئه‌م هیمه‌ سیکسیانه، وه‌ک تیوه‌گلانی پیداویسته‌یه‌کی روحی مرۆف دینه به‌رچاوان، له کیشه‌یه‌کی لابه‌لادا وه‌ک پۆلین کردنیک بو هه‌ق و ناهه‌ق ده‌خاته‌رو، یا وه‌ک هه‌ر رۆژه‌لاتیه‌ک ده‌یه‌وی تۆله له به‌رانبه‌ره‌که‌ی له پرۆسه‌ی سیکسیدا پیاده‌بکا. ئه‌و مه‌سه‌له‌ پیرۆزییه ئینسانیه بخاته بازنه‌ی گومانه‌وه‌و به‌کاری بیئنی بو ره‌تدانه‌وه‌ی به‌رانبه‌ره‌ دزیوه‌کانی، ئه‌گه‌ر حاجی ره‌زای عه‌لاف نمونه‌ی چه‌وساندنه‌وه‌و ناحه‌زی نه‌ته‌وه‌یی بو، ئه‌وا که‌ریم ژن و کچه‌که‌ی له ژیر خۆیه‌وه بینوه‌و به‌مه‌ش ئارامیه‌کی روحی لا دروست بوه)) (ره‌نجاو، ۱۹۹۸، ۱۴۱).

ئه‌م روحیه‌تی تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌یه له ریگه‌ی پرۆسه‌ی سیکسکردن له نیو روداوه‌کانی رۆمانی ئه‌ژدیهاداو له نیوان که‌سیتییه‌کان تا راده‌یه‌کی زۆر و به‌رچاو به‌رجه‌سته‌بووه بوته سیمای که‌سیتتیان وه‌ک تاک و له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه بوته سیمای به‌گژداچونه‌وه‌ی چینایه‌تی و نه‌ته‌وایه‌تیش، هه‌ر وه‌ک ئه‌وه‌ی که له گه‌رانه‌وه‌ی روداوه‌کانی ژیانی -میر ئه‌سه‌دوللا- وه‌ک میریکی ئه‌فسانه‌یی و خدره زله وه‌ک سه‌رکاریکی نیو مالی میر ئه‌سه‌دوللا ده‌دیده‌کریت و بوته روحیه‌تی تۆله‌سه‌ندنه‌وه. ته‌نانه‌ت له‌و دیمه‌نه‌ی نیو رۆمانه‌که‌دا ئه‌م حاله‌ته له که‌سیتییه‌کانی نیو رۆمانه‌که‌ وه‌ک: فاته، خونچه، جه‌وه‌ر له لایه‌ک و هه‌ندیک که‌سیتی نیو روداوه ئه‌فسانه‌یه‌کانی رۆمانه وه‌ک: پور ئه‌سمه‌ر و چه‌ند ژنیک دیکه که ژماره‌یان ده‌کاته دوازه ژن له‌گه‌ل خدره زله‌دا ده‌گه‌رپته‌وه، که خۆی له ئازار پیگه‌یاندنی ته‌نها یه‌ک پیاو‌دا ده‌بینیته‌وه ئه‌وانیش -جه‌وه‌ر و خدره زله‌ن له لایه‌ن کۆمه‌له ژنیکه‌وه ((که‌ریم، هه‌ند له فاته و خونچه و جه‌وه‌ر نزیک بووه‌و چ پیویستی به‌ دوربین نه‌مابو، خۆی مات دابو هه‌ناسه‌ی له خۆی بری بو چ مه‌به‌سته‌ی گویگرتنی نه‌بو، ته‌نیا چه‌زی ده‌کرد بزانی جه‌وه‌ر و اباسی خۆی ده‌کرد وایه!

جه‌وه‌ر روی له فاته و خونچه کردو گوتی:

بو واتان لیکردم؟

هه‌ردوکیان گوتیان:

-چمان لیکردویت. ئەمە گەمەیه‌که و میراتی باو پیاپیرانه.

-له‌گه‌ل هه‌مو که‌سی ئەم گەمەیه ده‌که‌ن؟

خونچه گوتی:

-جه‌وه‌ر، نه‌ء. تهنه‌ها له‌گه‌ل غه‌ریبانه‌دا. تهنه‌ها جارێکیش له‌م ولاته‌ی ئێمه‌دا زو گه‌لی زو له‌گه‌ل که‌سیک ئەمه‌ کراوه

که‌ غه‌ریب نه‌بو، ئەویش پور ئەسمه‌ر و ژنانه‌ی دی، له‌گه‌ل خدره‌ زله‌دا ئەمه‌یان کردوه.

-ئێوه‌ش ئەو داستانه‌ ده‌زانن؟

خونچه گوتی:

-هه‌ر له‌ منداڵیه‌وه‌ بۆمان باس ده‌که‌ن، گه‌وره‌و بچوکی ئەم ناوچه‌یه‌ ده‌یزانن، به‌لام هه‌ر که‌سه‌و ئەو شته‌ی له‌

بیر ده‌مینی که‌ خۆی چه‌زی لێده‌کات!

-له‌گه‌ل غه‌ریبانه‌دا، بۆ ئەمه‌ ده‌که‌ن؟! -فاته‌ به‌ پێکه‌نینه‌وه‌ گوتی:

-خۆمانی پێ سه‌ر گه‌رم و پیاوانیشی پێ زه‌لیل ده‌که‌ین. چ له‌زه‌ته‌ی بارته‌قای ئەو له‌زه‌ته‌ نییه‌ که‌ ده‌بینین،

پیاوان ئازار ده‌کێشن و ده‌نالین و ده‌پارینه‌وه‌ و ده‌گرین!

-هه‌ر بۆ سه‌رگه‌رمی و له‌زه‌ته‌؟

فاته‌ گوتی:

-نه‌خێر، بۆ ئەوه‌شه‌ چیدی ئەو پیاوه‌ له‌ ئاست ئەو ژنانه‌ی ئەمه‌یان پێکردوه‌، سه‌ر به‌رز نه‌کاته‌وه‌ و چاویان

شۆر بیت!

-یانی له‌ ئاست تو و دایکیشته‌؟

هه‌ردوکیان به‌یه‌که‌وه‌ گوتیان:

-بۆ ئێمه‌ چیمان! جه‌وه‌ر بێده‌نگ بو، پێده‌چو چ وه‌لامیکی پێ نه‌بو، فاته‌ و خونچه‌، ئەلاو ئەولای جه‌وه‌ریان

گرت، هه‌ند به‌ نه‌رمی نه‌وازشیان ده‌کرد، گوڤیان هه‌تایه‌وه‌ به‌ر جه‌وه‌ر، وه‌ک ئەوه‌ی نه‌بای دیبێ نه‌ بۆران. کچ

و دایک به‌ جوړی جه‌وه‌ریان ده‌گه‌وزانه‌وه‌ ئاره‌قی شین و مۆریان پێ ده‌ردا)) (موکری، ۲۰۰۵، ۱۵۱).

دیارخستنی ئەم حاله‌ته‌ سادیزمیه‌ له‌ نیو مه‌وداو پانتایی رۆمانه‌که‌دا به‌جوړیکه‌ که‌ به‌ په‌رش و بلاوی

ره‌نگیانداوه‌ته‌وه‌ و له‌سه‌ر هه‌ردو ئاستی سیکسی و نه‌ته‌وه‌یی وینه‌یانگیراوه‌، واته‌ ئەگه‌رچی له‌ بنه‌ره‌تا سادیزم

وه‌کو نه‌خۆشیه‌کی ده‌رونی و حاله‌تیکی تاکه‌که‌سی باسی لیه‌ ده‌کریت، به‌لام له‌ نیو گه‌یانه‌وه‌ی رۆداوه‌کانی ئەم

رۆمانه‌دا زیاتر تیکه‌ل به‌ کێشه‌ی نه‌ته‌وه‌یی و تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌یی کراوه‌و له‌ پشتی نواندنی حاله‌تی

سادیزمیانیه‌ی که‌سیتییه‌کاندا ئامانجی شکاندنی شاکه‌سی رۆمانه‌که‌ ده‌بینریت له‌ لایه‌ن ئەو ژنه‌ تورکمانه‌ی که‌

حالته‌ی سادیزمیان هه‌یه‌ به‌رانبه‌ر شاکه‌سه‌ر رۆمانه‌که‌. ئەم بارودۆخه‌ له‌ رۆداوه‌ ئەفسانه‌یه‌که‌ی هه‌ریمی

شیرکوژیشدا به‌ هه‌مان جوړه‌و میر ئەسه‌دوللا هه‌مان هه‌ستی سادیزمیان به‌رانبه‌ر به‌ ژن و کچه‌کانی

مه‌مله‌که‌ته‌که‌ی ده‌نوینیت و ئامانجی دوه‌میشی تیدا سه‌ره‌زنشکردن و خۆسه‌پاندنه‌ به‌سه‌ر تاکه‌کانی نه‌ته‌وه‌ی

کورددا.

تهوهردی دوهم: ماسۆشیهت له کهسیتییه لاههکییهکاندا رۆمانهکهدا

شاکهسی رۆمانی ئهژدیها "کهریم" وهک کهسیتییهکی سههرکی نیو رۆمانهکه وهک کهسیتییهکی سادی له جوړی لاواز دهردهکهویت. ئهه کاراکتهره سههرهتای تیوهگلانی له کیشه و ئاریشهکان دهگهپینهوه بو ئه و کاتهی که ههر له سههردهمی مندالییهوه له دوای ئهوهی باوکی نهخۆش دهکهویت و ناتوانی وهک بهردهست ئیش و کارهکانی دوکانهکهی "حاجی رهزای عهلاف" راپهرینی ئیتر له جیاتی باوکی ئه و ئه رکه دهخریته ئهستوی ئه و و کاتیکیش "شهرافهت" ی دایکی ناتوانی ئیش و کارهکانی مالهوهی حاجی رهزای عهلاف راپییکات، ئیتر ئه و له جیاتی دایکی به کارهکان ههلهدهستی و ههر له و کاتهوه وهک کهسیتییهکی لاواز له لایهن "موعهزهز" ی کچی حاجی رهزادا له پیناوی حهزه ماسۆشییهکهیدا مامهلهی لهگهله دهکریت ((کهریم ئه و رۆژانهی دههینایهوه بهر زهینی خوی که لهگهله موعهزهزدا هاوتهمه ن بون، لهسه ر بانهکهی مالی حاجیدا گهمه ی ژن و میردایهتیان دهکرد. موعهزهز خوی دهرزاندوه، وهکو ئه مر کهریمی بانگ دهکرد، دهست بههه مو لهشیا بیئی. کهریم وهک بهجی هیتانی ئه مر، بی ورته، خواستهکانی موعهزهزی وهجی دههینا. پاش چهند مانگی گهمه یان توخ بو. کهریم ئامیر ئاسا له ئاست خواستهکانی مندالانهی موعهزهزدا دهسوراپیهوه. موعهزهزیش پیی وابو: مادام باوکی ئه مانه بهخپو دهکات، ئه مپیش بوی ههیه هه مو داخوازییهکانی بهسه ر کهریمدا فهرزبکات!. کهریمیش ههند بیدهنگ و قایل بو، پیی وابو، گهر سه رپیچی بکات، ئه و نانبراو دهن و دهردهکرین. رۆژی-نهک بهرپیکهوت- ئه منه خان دهچپته سه ربان و گهمهکانی کچهکهی و کهریم دهبینی..هه رهشه یان لیدهکات..ئیدی کهریم سه ر کویرتر دهبیئت.)) (موکری، ۱۹۹۹، ۱۵-۱۶).

ئه م حالته ماسۆشیزمییهی موعهزهز له په یوهندی لهگهله کهریمدا له دیمهنیکی تردا دهردهکهویت و به رونی دهبینریت، که ویست و حهزی موعهزهز نهوسیکی زاله و له و په یوهندییه دا مه بهست و ئامانجی به دهسته هیتانی چیژ و دهسته بهرکردنی چیژه له کهریمه وه بو جهستهی خوی، نهک به پیچه وانه وه ئامانجی چیژ گه یاندن بیئت به کهریم ((زۆرجاریش سنگی موعهزهزی دهشیللا..هه مو ئه ندامهکانی لهشی خۆیشی خستبوه بهر "نهوسه زاله که" ی موعهزهز که به ئارهزوی خوی دهستی به هه مو شوینیکی لهشی کهریم دههینا..کهریمیشی ناچار دهکرد به په نجهکانی هه مو شوینیکی جهستهی بهسه ر بکاتهوه و دهست به هه مو لهشیا بیئی.)) (موکری، ۱۹۹۹، ۱۸).

ئه م چیژ وهرگرتن و ماسۆشیهتهی موعهزهز نزیک دهبیتهوه له جوړیک له لادانی سیکی به جوړیک، که ئه وهی حهزی پییکات و له پیناوه گه یشتن به چیژوهرگرتنی زیاتر له کهریم، کهریم رادههینن لهسه ر ئه وهی هه ندیک رهفتاری نالۆجیکی له بواری سیکییدا بنوینن ((موعهزهز هه ردو دهست و په نجهکانی کهریمی مه بهست بو..پاشان کهریمی راهینایه سه ر ئه وهی که چۆن زمان و لیوهکانی لهگهله جهستهیدا به کار بیئی.)) (موکری، ۱۹۹۹، ۱۸).

یهکیک له کهسیتییه لاههکیه دیارهکانی دیکه ی نیو رۆمانی ئهژدیها، که کهسیتییهکی دو رههکی ماسۆشی/ سادیزی ههیه "ئه منه خان" ی ژنی حاجی رهزای عهلافه، که دهکاته دایکی موعهزهز. وهک کهسیتییهکی لاههکی کاریگهر بهسه ر شاکهسی رۆمانهکهوه کاریگهری خوی دنوینن له رهوتی روداوهکاندا. ماسۆشیهتهی ئه منه خان له په یوهندی سیکی لهگهله کهریمدا دهکاته لوتکه، ئه مهش له دهرئه نجامی ههست نهکردن به چیژ وهرگرتن له حاجی رهزای میردی بههوی جیاوازی ته مه نیان. بو قه ره بوکردنه وهی ئه مهش دوای ئه وهی کهریم ناچار دهکات په یوهندی سه رجیی لهگهله ببهستی وهک کهسیتییهکی تهواو و پر مانای ماسۆشی دهردهکهویت ههر وهک له م

دیمه‌نهی گێرانه‌وه‌ی روداو‌ه‌کاندا ده‌بیریت ((پاش یه‌کدو هه‌فته-کاتی که‌ریم پیداو‌یستییه‌کانی مالیی له‌ خانه‌که‌وه هینایه‌وه-موعه‌زه‌ز له‌ مال نه‌بو- سێ رۆژ به‌یانیان و سێ رۆژ نیوه‌روان ده‌چوه قوتابخانه-ئه‌منه‌خان که‌ریمی بانک کرده‌ لای خۆی! که‌ریم پێی وابو "ئه‌مه‌شیان" هه‌ر ده‌چیتته‌ خانه‌ی کاره‌که‌ی و نان په‌یداکردن، هه‌ر جووره‌ سه‌رپێچیه‌کیش بکات نان براو ده‌بی و ده‌رده‌کری. سه‌ره‌تا، که‌ریم چه‌په‌سا، ده‌ترسا. پیده‌چو ئه‌منه‌خان هه‌ر له‌ به‌یانیه‌وه، خۆی ئاماده‌ کردبێ، کراسیکی گه‌لی ته‌نکی په‌میی له‌به‌ر کردبو، پرچه‌ تیرخه‌نه‌که‌ی به‌ردابووه، شان و ملی، جوانتر کردبو، کراسه‌ ته‌نکه‌که‌ی له‌سه‌ر سنگه‌وه‌ دوگمه‌کانی وازبوون. هه‌رکه‌ که‌ریم زه‌مبيله‌که‌ی دانا ئه‌منه‌خان په‌لی گرت مه‌ر ئاسا که‌وته‌ دویه‌وه، بریدییه‌ ژوری، پێی گوت. دانیشه. دانیشه، خۆی چوه‌ ده‌ری، توند ده‌رگای چه‌وشه‌ی کلیدا که‌ریم بیده‌نگ و چه‌په‌سابو، ئه‌منه‌خان گه‌رایه‌وه‌و به‌که‌ریمی گوت: نه‌خۆشم... نه‌خۆشم... زۆر نه‌خۆشم. ...پشتم پشیله‌! که‌ریم، به‌شه‌رمه‌وه، ورده‌ ورده‌ ده‌ستی به‌سه‌ر پشیتیا ده‌هینا. ئه‌منه‌خان سوکه‌ ناله‌ی شه‌هوت بزویی له‌ده‌م ده‌هاته‌ ده‌رو ده‌یگوت: توند... توند... توندتر... ده‌ی خواره‌وه... خوارتر... خوارتر. که‌ریم له‌ موعه‌زه‌وه‌ فیزی خوارتر ببو! هه‌ر شه‌رمی ده‌کرد. زمانی له‌ گو چو بو، ئه‌منه‌خان که‌وته‌ سه‌رپشت و گوتی: سنگم بشیله‌!... بشیله‌. توند... توند... توندتر... ده‌ی خواره‌وه... خوارتر... خوارتر. که‌ریم له‌ شه‌رما زمانی وشک ببو، چه‌په‌سابو، ئه‌منه‌خان ئه‌ینالاند، مار ئاسا ده‌تلايه‌وه، هه‌نده‌ی گاز له‌شان و ملی که‌ریم گرت جێ دگانه‌کانی شین بونه‌وه. که‌ریم هه‌ر بیده‌نگ بو، ئه‌منه‌خان پێی گوت: پیاونیت؟-... داوه‌شینیت... که‌ی کورد وابوه؟! وشه‌ی "کورد" به‌س بو بۆ ئه‌وه‌ی ئاگر به‌رداته‌ که‌ریمه‌وه... وه‌ک پشکویه‌کی گه‌ش لێی که‌وته‌ کار! ئه‌و رۆژه‌ تا دو سه‌عاتی مایه‌وه... نیو دیناریش به‌خششی وه‌رگرت. ئه‌و رۆژه‌ که‌ریم گێژو کاس بو، خه‌یالی له‌شی ئه‌منه‌خانی ته‌مه‌ن سیو دوساله‌، له‌به‌ر چاویا لانه‌ده‌چو، سپی، هه‌ندێ گوشتن، پرچ خه‌ناوی، بالابه‌رز و... وایلیهات که‌ریم هه‌فتانه‌ دینار و نیویک تا دور دینار حه‌قی پشیتشیلان و... ئه‌منه‌خانی پاشه‌که‌وت ده‌کرد!)) (موکری، ۱۹۹۹، ۱۷-۱۸).

له‌م دیمه‌نانه‌ی جوتبون و له‌یه‌کتر نزیک بونه‌وه‌ی که‌ریم و ئه‌منه‌خان ده‌رده‌که‌ویت بۆشاییه‌کی جه‌سته‌یی/ ده‌رونی-سیکسی له‌ که‌سیتی ئه‌منه‌خاندان بونی هه‌یه و وایکردوه وه‌ک قه‌ره‌بوکردنه‌وه‌یه‌ک بۆ پر نه‌بونی مه‌يله‌ سیکسیه‌کانی که‌ریم به‌کاربه‌ییت ((ئه‌مه‌یه‌ پیاو، پیاو ده‌بی وایی! راسته‌ کورده‌کان وان؟! بۆ ئه‌وانه‌ی ئیمه‌ش پیاو نین...؟! - ئه‌منه‌خانی به‌فه‌یمه‌خانی ده‌وت: پیاوی چی، هه‌ر ناویان پیاوه، حاجی ره‌زای من له‌ ده‌ شه‌و جاریکدا، به‌ پینچ ده‌قیقه‌ وه‌کو که‌ر... ئیدی تا به‌یانی وه‌ک حه‌یوان ده‌خه‌وئ)) (موکری، ۲۰۰۵، ۱۵۹).

هه‌ندیک له‌ که‌سانی ناو روداو‌ه‌کانی ئه‌م رۆمانه‌ له‌ هه‌ندیک حاله‌تدا هه‌م سادیزمین و هه‌م ماسۆشیزمین به‌وه‌ی هه‌ریه‌که‌یان له‌په‌یوه‌ندییه‌ سیکسیه‌کانیان‌وه‌ هه‌ردو حاله‌تی سادیزم و ماسۆشیزمیان تیا‌دا به‌رجه‌سته‌ ده‌بیت. ماسۆشیزمین به‌و مانایه‌ی بۆ گه‌یشتن به‌و په‌ری چیژبینین له‌ کرده‌ی سیکسیدا به‌رگه‌ی ئازار پینگه‌یاندن بگرن له‌ به‌رانبه‌ره‌کانیان‌وه‌ و هه‌ر کاتیکیش وه‌ک که‌سیتییه‌کی کۆمه‌لایه‌تی و نه‌ته‌وه‌یی خۆیان ده‌نوینن ئه‌م ماسۆشیزمیه‌ له‌بار ده‌بن و له‌ جیگه‌یدا په‌هه‌ندی سادیزمی به‌ مه‌به‌ستی ئازار پینگه‌یاندن به‌ به‌رانبه‌ره‌که‌یان جیگه‌ی بگریته‌وه، به‌تایبه‌تی له‌ بارودۆخیکدا که‌ ویستی تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌یی له‌ هزریاندا به‌رجه‌سته‌ ده‌بیت. ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نیت که‌ له‌ بونیاتی که‌سیتی ئه‌م کاراکته‌راندا هاوه‌سته‌ی به‌ واتای کینه‌فین-*Ambivalence* بونی هه‌یه، که‌ ((پانتایی راسته‌قینه‌ی جۆشوخروشی مرۆیه، پانتاییه‌ک که‌ ئه‌فین و کینه‌ ده‌خاته‌ پێوه‌ندییه‌کی

تونوو تۆلۆوه له گهه له گهه به كتر، به جۆرىك كه لىكجيانه بنهوه)) (ئاسۆن، ۲۰۲۱، ۱۴۳) كه تىكه له يه كه له كينه و ئه قين - رق و عهشق - به رانه به يه كه كه سه ههروهك ئه وهى له لايه ن موعه زه زو ئه منه خان به رانه به به كه ريم پياده ده كريت بۆ گه يشتن به و په رى چيژ وه رگرتن له كه ريم و ئازار پيگه ياندينيشى له هه مان كاتدا.

دواى ئه وهى شاكه سى رۆمانى ئه ژديها روده كاته گونديكى ژير ده سله لاتي پيشمه رگه به ناوى "گۆره شير" له نيو فه زاي فه نتازيانه ي گيرانه وهى رۆمانه كه دا له ريگه ي خه لكى گونده كه وه گوئيبى ستى چيروكى ئه فسانه يى مير ئه سه دوللا و ده سه لاتدريتى ئه و ميره و سته م زۆردارىه كه ي ده بيت، كه له رابردودا هه ر كه سيك دژ به برياره كانى وه ستابيتته وه ناچارى ئه وهى كردوه ناوچه ي هه رييمى ژير ده سه لاتي ئه و "شيركوژ"، به جيبه يليت و روبكاته ناوچه ي كه لوه زنشيان. هه ر بۆيه له نيو ئه فسانه كه دا باس له نياز خراپى و هه ستى ساديزميانه ي مير ئه سه دوللا ده كرئ به رانه به به كچيكي ئه و هه رييمه به ناوى "په رى"، كه دواى ره زامه نده بونى په رى و شوكردينيشى به دلخوازه كه ي خۆى "وهلى" ده سته بردارى ئه م حه زه ي نابيت و له كاريكى پيلانگيريدا به ده سته شيخه كه وباز وهلى ده كوژيت و په ريش ده باته حه ره م سه راكه ي خۆى به بيانوى پاراستنى گيانى له كه س و كاري وهلى و دواى ئه وهى شه ويك به ئامانجى گه يشتن به ئامانجه كه ي په لامارى په رى ده دات و په رى خۆى راده ست ناكات و مير ئه سه دوللا ده كوژيت و پيش ئه وهى گيانيش بدات ئه ويش په رى ده كوژيته وه. ئه مه ش له گه ل ئه و بۆچونه دا يه كانگير ده بيتته وه، كه فرۆيد له باره ي ساديزم وهك بنه ماي دۆژمنكارانه ئامازه ي پيكرده ((له وانه يه زيادبونى دۆژمنايه تى سىكى ببيتته هۆى ئه وهى كه سى عاشق بكاته كه سيكى بكۆژ، به لام دابه زينىكى زۆرى ئاستى هۆكارى دۆژمنكارانه ش ده بيتته هۆى شه رم و له ده ستدانى تواناي سىكى)) (فرۆيد، ۲۰۱۷، ۱۱۴)، ئيتر به هۆى ئه و تاوانه قيزه ونه وه مير ئه سه دوللا ده بيتته به راز و ده چيته شاخى به رازگر و ده بيتته ره مزى خيانه ت و سته م و ناپاكي له به رانه به ريشدا په رى ده بيتته ته واريك و ده چيته چيائى په ريان و له ناو ئه فسانه كه شدا ناوى ده بيتته "زيرين". ((ئه و شه وه مير په لامارى په رى ده دات، كه چى وهك موى نيو هه وير ديته ده سته مير، ده حه په سى له خو شيا خۆى له بير ده كات. په رى په لامارى خه نجه ره كه ي مير ده دات، دوجار بۆ ميرى داده وه شينى، جاريكيان به ر گازره ي پشتى ده كه وي، جاريكى ديش لاي راستى سنگى هه لده تليشيني. مير ده سته په رى به خه نجه ره كه وه ده گري، هه ر به ده سته په رى خه نجه ره كه ده چه قينيته سه ر دلى په رى له و بگه وه به رده يه نۆكه ر و ده ست و پيوه نده كانى مير رو له ژورئ ده كه ن. له به ر چاويان په رى ده بيتته ته واريكى زه رد. ميريش له گه ل گيرانه وهى روداوه كه، ورده ورده ره نگ ده بوئيرى و تيكده چى و رهنگى به رازى ليده نيشى و به به رچاوى ئه و خه لكه وه ده بيتته به راز، له ده رگاوه فره ده كات و روه و زنجيره چيائى ميران هه لئى. هه ركه رۆژ بوه وه هه مو خه لكى شيران به سه ره اتى مير و په رى ده بيستن، هه ر ئه و رۆژه ش ناوى زنجيره چيائى ميران ده بيتته به رازگر)) (موكرى، ۲۰۰۵، ۵۲، ۵۳) كه ريم به سه ره ات و روداوه كانى خۆى دور و نزىك بۆ ئه و ده گيريته وه ((كه ريم له زه ينى خويدا وينه يه ك بۆ زيرين - كه سيكى سه ره كى چيروكه ئه فسانه ييه كه ده كيشيت و له گه ليذا ده كه ويته گفتو گو و ده رده دلى خۆى بۆ هه لده ريژيت)) (مه مه د، ۲۰۰۹، ۱۸۶).

له سه ر زارى گيريه وهى رۆمانه كه شه وه باس له ژيانى كه لوه زنشيان ده كريت و له نيو گيرانه وه كه شدا باس له ديمه نى نه خو شيبه سىكى سيبه كانى ئه و سه رده مه ده كريت و حاله تى ماسوشيه تى - ئه سه په ژن - دايقى مير ئه سه دوللاو نۆ ژنه كه ي ديكه ي باوكى مير ئه سه دوللا له گه ل سه ركاره كه ي ماله وه يان "خدره زله" ده گيردريته وه،

که چۆن دهكریته سه‌رچاوه‌ی چیژ گه‌یاندنی زۆر به‌ئەسپه‌ ژن و ژنه‌کانی دیکه‌ی باوکی میر ئەسه‌دوللا ((پاش حه‌فته‌یه‌ک ئەسپه‌ژن پرۆگرامه‌که‌ی گۆری. هەر رۆژه‌یه‌کی له‌ژنه‌کانی میری له‌گه‌ل خۆیدا ده‌هینا، خوشی ژنه‌که‌ی روت ده‌کرده‌وه. خۆی داده‌نیشته و حه‌زی به‌سه‌یرکردن ده‌کرد، هەر که‌ ژنه‌که‌ی به‌رێ ده‌خست، نۆره ده‌هاته سه‌رخۆی، له‌گه‌رمه‌ی به‌زمدا ده‌پیرسی: ئەو خوش بو یا من؟- حه‌ددی چیه‌تانی تو‌ی هه‌بێ. - تامی من له‌ چیدایه‌؟- لێده‌زانی!- هەر ئەوه‌نده‌؟- جوانتری!- هه‌رئوه‌نده‌؟ خۆت زۆر زیاتر له‌ززه‌ت وه‌رده‌گری!- ئە‌ی تو‌؟. ده‌ به‌رانبه‌ر!- باوه‌رناکه‌م. - درۆ ناکه‌م. - ده‌زانم. به‌لام هه‌یشتا هەر نه‌تگوت. - تو‌ فیرت کردم، یه‌که‌م که‌س بویت ئەم تامه‌ت پێ به‌خشیم!- ئەمه‌یان راسته‌ ئیستا راست ده‌که‌ی، یه‌که‌مجار و یه‌که‌م تام قولاپه‌و پیاو که‌مه‌ندکیش ده‌کات!)) (موکری، ۲۰۰۵، ۱۰۷).

ئەم دیمه‌نه له‌ گێرانه‌وه‌ی رۆمانه‌که‌دا له‌سه‌ر زاری خدره‌زله‌وه به‌لگه‌ی ماسۆشیه‌تی ئەسپه‌ژنی دایکی میر ئەسه‌دوللا به‌تایبه‌تی، که‌ له‌سه‌ر زاری خدره‌زله‌وه پێی ده‌گوتری: زۆر زیاتر چیژ وه‌رده‌گری! ئەم په‌یوه‌ندییه ماسۆشیه له‌لای ئەسپه‌ژن و نو‌ ژنه‌که‌ی دیکه‌ی باوکی میر ئەسه‌دوللا ده‌په‌ریته‌وه بو‌ قوناغی ماسۆشیه‌تیکی به‌کۆمه‌ل ((کار گه‌یشته سه‌ر ئەوه‌ی، شه‌ویکیان بانگی کردم و برده‌مییه ژوره‌که‌یه‌وه. تا ئەو کاته‌ش ئەو ژورهم نه‌بینی بو. حه‌په‌سام. هەر نو‌ ژنی میر له‌ویدا بون. ئەسپه‌ژن و نو‌ ژنی دیش، دنیا دنیای ژنان بون. هه‌مو ژنانی دنیا بون له‌ نیو بۆنی ژن، سیحری ژن، ئەفسوونی بزه‌ خه‌ده‌نگی سه‌رنج، له‌ره‌ی مه‌مان، له‌نجه‌ی هات و چۆ، هه‌ناسه‌برکی و ماندوبون، تیکه‌ل به‌ده‌نگی له‌ززه‌ت پێینی یانزه ئینسان، له‌نیو ژوریکێ شوشه‌به‌نددا، تا به‌یانی، گاه‌ نم نم و گاه‌ به‌خو‌ر له‌ززه‌ت داده‌باری. ئیدی مانگانه، یا ئەو کاتانه‌ی باوکی ئەسه‌دوللا له‌ جیه‌کی دی ده‌مایه‌وه له‌ززه‌ت ده‌ستی به‌ بارین ده‌کرد)) (موکری، ۲۰۰۵، ۱۰۷).

که‌سیته‌ی ماسۆسی و سادی ئەسپه‌ژن به‌تایبه‌تتر له‌و دایالۆگه‌دا ده‌رده‌که‌وێت که‌ باس له‌ جیاوازی نیوان عه‌شقی د‌ل و عه‌شقی جه‌سته ده‌کات و به‌ ئاشکراو بێ شه‌رم ئەوه به‌ خدره‌زله‌ راده‌گه‌یه‌نیت، که‌ عه‌شقی له‌ش و جه‌سته پیرۆزتر و گرنگتره له‌ عه‌شقی د‌ل، له‌به‌رئوه‌ی عه‌شقی جه‌سته مه‌سه‌له‌ی خو‌ به‌ کۆیله‌ کردن و به‌کۆیله‌بونی که‌سی به‌رانبه‌ر به‌رجه‌سته ده‌کات ئەمه‌ش له‌ یه‌ک کاتدا ماسۆشیه‌تی ئەسپه‌ژن بو‌ به‌ده‌ست هه‌ینانی چیژ وه‌رگرتنی زیاتر له‌ به‌رانبه‌ر ده‌سه‌لمینی و له‌ هه‌مان کاتدا سادیته‌ی ئەسپه‌ژنیش به‌ ئازار پێگه‌یاندنی جه‌سته‌ی که‌سی به‌رانبه‌ر ((ئەسپه‌ژن، پێی گوتم: عه‌شقی له‌ش، عه‌شقی له‌ززه‌ت، راستگوتره له‌ عه‌شقی د‌ل. د‌ل بو‌ په‌رستن عه‌شقی خو‌ی هه‌لده‌بژێری. عه‌شقی له‌ش بو‌ یه‌کدی په‌رستنه. جیاوازی نیوان ئەم دو‌ عه‌شقه، وه‌ک جیاوازی نیوان راستی و درۆیه. عه‌شقی د‌ل کۆیله‌تییه. عه‌شقی له‌ش هه‌م کۆیله‌تییه و هه‌م ئازادییه، یه‌کی ده‌بیته‌ کۆیله‌ی تو‌، خۆیشت ده‌بیته‌ کۆیله‌ی ئەو، هه‌ردوش ده‌بنه‌ کۆیله‌ی له‌ش-عه‌شقی له‌ش خاوینتره. له‌گه‌ل جوت بوندا گه‌ردو چ‌لک، خو‌ له‌به‌ر بارانی له‌ززه‌ت ناگرن، هه‌ناسه‌ی عه‌شقی د‌ل، بو‌ گه‌شانه‌وه‌ی ئاگری دۆزه‌خی ناخه، هه‌ناسه‌ی عه‌شقی له‌شیش شه‌نبایه، سه‌مای شینتانه، به‌گوله‌کانی به‌هه‌شتی ناخ ده‌کات. گینگی عه‌شقی د‌ل، بکوژه، له‌ززه‌ت له‌به‌ر ده‌بات. گینگی عه‌شقی له‌ش له‌ززه‌ت ده‌زینی. ژبانی بێ له‌ززه‌تیش، بێ تامتره له‌ ژبانی خه‌ساوان. بێ تامتره له‌ ژبانی بێ ئومیدان)) (موکری، ۲۰۰۵، ۱۰۸).

له‌م دایالۆگه‌ی ئەسپه‌ژنی دایکی میر ئەسه‌دوللا له‌گه‌ل خدره‌زله‌ ده‌رده‌که‌وێت شه‌یداییه‌کی زۆری بو‌ عه‌شقی له‌ش و چیژ وه‌رگرتنی سیکسی هه‌یه‌و ته‌نانه‌ت چیژ و له‌ززه‌تی له‌ش و سیکسی لای ئەو به‌رزتر و بالاتره له

چیژو له ززهتی دل و ئه وینداری روحی. بویه ده بینین له گێرانه وهی روداو به سه رهاتی نیوان خدره زله و ئه سپه ژنی دایکی میرئه سه دوللادا جوړیک له به بالابونی ئه فسانه یی له توانای جوتبون و چیژ گه یانی زیاتر بو خدره زله وینا ده کریت، هر بویه ((خدره زله رهمزی هیزی جهسته یی و سیکیسی سه رده مه که ی خویه تی، لای که لوه زنشینان ده بیته رهمزی دروست کردنی هیزی دهسته جه معی و سه رکردایه تیشیان ده کات)) (ره نجاو، ۱۹۹۸، ۱۴۰). ئه مهش واده کات ژنان و کچانی که لوه زنشین هه ریه که یان له لای خویه وه شتی سه یر بو توانای خدره زله هه لده به ستن و ئه وهی ده خه نه پال، که ده توانی هه وت شه و و هه وت روژ بی نان و ئاو و هه سانه وه له گه ل هه فتا ژنادا بنوی و چیژی زوریان پی به خشیته و باسکردن و گێرانه وهی ئه م توانایه ی خدره زله ش ده بیته سه رچاوه ی چیژ بو ژنان و کچانی که لوه زنشین ((خدره زله به تاقه نه فه ری، بارته قای هه مو پیاوانی دنیا یه. هه رکه خدره زله چوه نیو که لوه زنشینان و باسی دایکی ئه سه دوللای کرد، زور به ی ژنانی که لوه زنشین به بیستنی سه رگوزه شته ی دایکی ئه سه دوللای، ئاو به ده میاندا ده هاته خواری)) (موکری، ۲۰۰۵، ۱۳۷).

یه کیکی دیکه له و کاراکته رانه ی له نیو بونیادی گێرانه وهی رو مانه که دا هه م هه زی چیژ وه رگرتنی زور- ماسووشی- له که سانی به رانه بر و هه م هه زی نازار پیگه یاندنی زور- سادی- به که سانی به رانه بر هه یه "پور ئه سمه ره" که تا ته مه نی چل سالی هه وت جار شو ده کات و ئه م هاوه سه تیه ی له چیژ وه رگرتن و نازار پیگه یاندنه ی به ئاشکرا ده رده بریت وه ک له م ده ربرینه دا ده بینریت ((پور ئه سمه ر، بی په روا ده یگوت: بریا هه مو پیاوی له نویندا یا وه ک چوله که یا وه ک پیره که ر ده بون! گه ر لیان پرسیا بو چوله که و پیره که ر؟ یه که سه ر ده یگوت: چوله که به سه د جار دانا مرکیته وه! پیره که ریش ئه وه نده خه ریک ده بی هه ر ئه وه یه خه وی لی ناکه وئی!)) (موکری، ۲۰۰۵، ۱۳۸).

ئه م هه ز و مه یله زاله ی پور ئه سمه ر له چه ندین شوینی دیکه ی رو مانه که دا ده بینریت، به تایبه تی دوا ی مردنی میردی یه که م و دوه می و شو کردنه وهی به خله گاوان ((سال و نیوی پی نه چو میرده به ده ردی ئه سمه ر و به زمی نیو نوینی ئه سمه ر ده چی و سه ر ده نیته وه. چله ی میرده ی ناچی، شو به شو انیکه ته مه ن بیست ساله ده کاته وه و پاش یه کدو سال، ئه ویش به ده ردی میردی یه که م خوا ده بیاته وه)) (موکری، ۲۰۰۵، ۱۳۸) له دیمه نی په یوه ندییه کانی له گه ل خله گاواندا ئه م ویست و مه یله زوره ی هه ستردن به چیژ وه رگرتن له خله گاوان و هه م نازار پیگه یاندن به خله گاوان ده کاته لوتکه ((خله گاوان دیوه دوه مه زاله که ی ئه سمه ر ده بین. ئاگری بو هه میشه گه ش، بی کز بون و بی خوله میش. هه ر که ئه سمه ر گری تیبه ر ده بو دو ئاگری گه ش به گز یه کدیدا ده چون و یه کدیان ده گه شانه وه. ئه و دو ئاگره، جوانه گاو پیره گاوانی شیتگیر ده کرد، رو یان له مانگا کان ده کرد، ئه وانیش بلێسه ی هه زیان چ له ئاگره که ی ئه سمه رو گاوان که متر نه بون)) (موکری، ۲۰۰۵، ۱۳۹). ئه وه ی جی سه رنجه به شیکه که سیتییه کانی نیو روداو ئه فسانه ییه که ی ئه م رو مانه له بونیاتی خولقاندن و وینه گرتنیاندا له هه ندی حاله تدا وه کو که سیتی سادیزی و له هه ندی حاله تیشدا وه کو که سیتی ماسووشیزی خولقی تراون، هه ره کو چون له روداوی سه ره کی نیو رو مانه که دا به شیکه زوری که سیتییه لوه کییه کان و شاکه سی رو مانه که ش گێروده ی ئه م دو نه خووشیه ن و ئه م بابه ته ته ش مه ودایه کی زوری گێرانه وهی رو مانه که یان بو ته رخانکراوه و نه هه مه تی و گێر و گه رفته کانی شاکه سی رو مانه که ش هه ر له و رو مانه یه وه سه رچاوه ده گرن.

ئه‌نجام:

– په‌وتی گێرانه‌وه‌ی روداو‌ه‌کانی نیو ئه‌م رۆمانه‌ به‌شیکی به‌هه‌ردو چه‌مکی سادیزم و ماسۆشیزم و په‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌م دو چه‌مکه‌ په‌نگرێژکراوه، به‌جۆریک ئه‌م چه‌مکانه‌ ته‌واو له‌ بونیاتی که‌سیتی کاراکته‌ره‌کاندا په‌نگیانداوه‌ته‌وه، رۆماننوس وه‌ک هه‌ر دیاردیه‌کی دیکه‌ی په‌یوه‌ست به‌ ژیان ئه‌م دیاردانه‌ی له‌ بونیاتی که‌سیتییه‌کانیدا ویتا‌کردوه‌و هه‌ر له‌و رینگه‌یه‌شه‌وه‌ ده‌یانکات به‌ سه‌رچاوه‌و بنچینه‌و بنه‌مای کیشه‌و و ئاریشه‌ نه‌ته‌وه‌یی و چینیایه‌تییه‌کان له‌ میژوی کۆن و نویی نه‌ته‌وه‌ی کورددا.

– رۆماننوس یارییه‌کی سایکۆلۆژیانه‌ی ته‌واوی به‌هه‌ردو چه‌مکی سادیزم و ماسۆشیزم و لادانه‌ سیکسیه‌یه‌کان کردوه، به‌جۆریک له‌ به‌شیکی هه‌ره‌ زۆری کاراکته‌ره‌کانیدا ماسۆشیزم وه‌ک په‌مه‌کی سه‌ره‌کی چیژ وه‌رگرتن له‌ به‌رانبه‌ر پێش ده‌خات و له‌ به‌رانبه‌ریشدا راسته‌وخۆ چه‌مکی سادیزم و وه‌ک ئازار پینگه‌یاندنیکه‌ نه‌ته‌وه‌یی و چینیایه‌تی له‌ هه‌مان ئه‌و کاراکته‌ره‌کاندا دیار ده‌خات. به‌م کاره‌ش له‌ مه‌سه‌له‌ی ته‌وزیفکردنی سادیزمدا هه‌ینده‌ی ئه‌م چه‌مکه‌ رۆحی تۆله‌ سه‌ندنی نه‌ته‌وه‌یی و چینیایه‌تی له‌ ئه‌ستۆنراوه‌ هه‌ینده‌ وه‌ک چه‌مکیکی سیکسی ویتا ناکاته‌وه، ئه‌م حاله‌ته‌ش له‌ که‌سیتی کاراکته‌ره‌ ژنه‌کانی وه‌ک-موعه‌زه‌ز و ئه‌منه‌خانی دایکی و گۆلده‌ران و فه‌یمه‌خانی دایکی-به‌رانبه‌ر شاکه‌شی رۆمان- که‌ریم- له‌ ئیستای رۆمانه‌که‌دا، پور فاتم به‌رانبه‌ر خله‌ گاوان و میر ئه‌سه‌دوللا به‌رانبه‌ر به‌ په‌ری له‌ ئه‌فسانه‌دا له‌ گه‌ل به‌شیکی هه‌ره‌ زۆری کاراکته‌ره‌کانیدا ته‌واو دیاره.

– که‌ریمی شاکه‌سی رۆمانی ئه‌ژدیها وه‌ک که‌راکته‌ریکی سه‌ره‌کی په‌ره‌سین له‌ په‌وتی گێرانه‌وه‌ی روداو‌ه‌کانی رۆمانه‌که‌دا وه‌ک قوربانی گه‌مه‌و حاله‌ته‌ سیکسیه‌یه‌کانی ژن و مندالی حاجی په‌زای عه‌لاف و خانه‌واده‌که‌ی ئه‌و له‌ لایه‌ن رۆماننوسه‌وه‌ خۆلقینراوه‌و کراوه‌ به‌ وینه‌و نمونه‌ی سه‌دان که‌سی کۆمه‌لگه‌ی کوردی و ته‌نانه‌ت فیداکاری و بونه‌ پێشمه‌رگه‌و رۆکردنه‌ شاخ و کۆی نه‌هامه‌تییه‌کانیشی به‌سه‌راوه‌ته‌وه‌ به‌ سادیستی بون و ماسۆشیه‌تی که‌سیتییه‌کانی ده‌ورو به‌ری و ئازارچه‌شته‌ رۆحی و نه‌ته‌وه‌یییه‌کانیشی له‌ به‌ره‌وه‌پێشه‌وه‌چونی روداو هه‌نوکه‌یییه‌کانی نیو رۆمانه‌که‌دا هه‌ر له‌م گۆشه‌ نیگایه‌وه‌ به‌ بالادا بپاوه‌..

– رۆمانی ئه‌ژدیها، که‌لتور، داب و نه‌ریت، کیشه‌ی نه‌ته‌وی، ئه‌نفال، خه‌باتگێری و تیکۆشانی راسته‌قینه‌و به‌ پینچه‌وانه‌شه‌وه‌ تیکۆشان و خه‌باتی ناچاریی وه‌ک له‌شاکه‌سی رۆمانه‌که‌ و چه‌ندین کاراکته‌ری دیکه‌ی وه‌ک قاده‌ فه‌ندی زۆر راستگۆیانه‌ ده‌خاته‌ به‌ر باس و سه‌رباری بونی ئه‌و نه‌هامه‌تیانه‌ له‌ رابردو ئیستای نه‌ته‌وه‌ی کورددا بئێ شه‌رمانه‌ وه‌ک حه‌قیقه‌تیکی دیار هه‌ردو چه‌مکی ماسۆشیزم و سادیزم به‌سه‌رچاوه‌ی ئه‌و نه‌هامه‌تیانه‌ ده‌زانیت.

Sadism and Masochism, and Their Reflections in Muhammad Mukri's *Dragon Novel*''

Sarkawt Omer Ibrahim¹

¹Kurdish Department, College of Education, University of Raparin, Rania, Kurdistan Region, Iraq.

Abstract:

This research is entitled "Sadism and Masochism, and Their Reflections in Muhammad Mukri's *Dragon Novel*'" From this point of view, a novel in general was considered to be a literary genre, which has become a field of expression in many subjects of life. One of these fields, which is reflected in the novel is psychological diseases. In addition to this, stimuli and many other aspects psychological aspects of the characters can be seen in novel. It is important to bear in mind that Muhammad Mukri's *Dragon Novel* is considered to be a part of the world novels that shed light Kurdish heritage and myths including Anfal and the life of Kurdish refugees as well as the myth and reality in his novel. Besides, he talks about the psychological aspects of mythical and realistic characters in the middle of narrating. Therefore, one of the most courageous subjects in which he has given a wide range of narratives of sexual situations and deviations including the concepts of sadism and masculinity that are reflected mainly in the characters of his novel in terms of the structure and psychology. However, these deviations and sexually transmitted diseases involved in class issues and national differences that constantly have been discussed in the past and now. Based on what has been discussed above, this research is a scientific attempt that has been made to reflect these concepts and the purposes of these characters so that it can be analyzed in terms of their complexity and structure. Moreover, in the first part of the research, such concepts as sadism and masochism as well as their subtypes have been discussed. In the second part, three other different sections about the characters have been introduced respectively. Thus, the third part of the research investigates the concept of unpleasant deviation and its reflections on some of the characters.

Keywords: Sadism, Masochism, Novel, Character, Sexual Deviation.

بهراویزهکان:

۱- وشه‌ی سادیزم له ناوی نوسه‌ری فهره‌نسی-مارک دی ساد- Merquis De Sade (۱۷۴۰-۱۸۱۴) وهرگیراوه، که پیش شوپرش فهره‌نسی و دوا‌ی شوپرش فهره‌نسیش ژیاوه. هه‌مو ژیا‌نی له به‌ندیخانه و نه‌خوشخانه‌کانی ژیریدا به‌سه‌ر بردوه. زورت‌رینی گونا‌هه‌کانی تاوانی سیاسی بون. پیش شوپرش تاوانبارکراوه به‌پشتگیرکردنی شوپرشگیا‌ن و دوا‌ی شوپرش تاوانبارکراوه به‌بیلا‌یه‌نی. بۆ یه‌که‌مجار ئەم نوسه‌ره ئاماژده‌ی به‌م جو‌ره نه‌خوشییه داوه. پیناسه‌ی سادیزمی به‌وه کردوه، که بریتییه له وه‌که‌سانه‌ی کاتیک باری توخمیا‌ن ده‌وروژیت، ئازاریکی زوری توخمه‌که‌ی دیکه ده‌دن. ئەم نوسه‌ره زورت‌رینی پۆمانه‌کانی له به‌ندیخانه‌دا نوسیوه ئه‌و پۆمانانه‌ش بریتین له: جۆستین و سته‌می ره‌وشت جوانی، گونا‌هی خوشه‌ویستی، گف‌تو‌گۆی قه‌شه و سه‌رمه‌رگن. بروانه: جلال خلف ژاله‌یی، گرنگ‌ترین نه‌خوشییه ده‌رونییه‌کان، چاپه‌مه‌نی گه‌نج. سلیمان. ۲۰۰۵، ۲۰۰۴. -شیماء ابراهیم، السادیة، وانواعها واعراضها وطرق العلاج، ۲۰۱۳.

۲- زاراوه‌ی Masoch "ماسوشی" له‌ناوی پۆمان نوسی نه‌مساوی "ماسوش" وهرگیراوه که له ساله‌کانی "۱۸۳۶-۱۸۹۵" ژیاوه و ناوه‌پۆکی زوربه‌ی نوسینه‌کانی و ژیا‌نی تایبه‌تی خوشی بریتییه‌وه له چیژ و خوشی وهرگرتن له ئازاردانی خودی خوی و سوکایه‌تی پیکردنی پاله‌وانه‌کانی. ئاشکرایه به‌که‌سانی سه‌ر به ماسوشیزم ده‌وتریت masochist. ئەم زاراوه‌یه واتای چیژبینین دیت له خوئازاردان و لیدانی جنسی له‌لایه‌ن ئه‌ویتره‌وه. لیزه‌دا چیژ پوه و ناوه‌وه پاشه‌کشه‌ده‌کات و که‌سه‌که دۆخیکی ناچالاک ده‌گریته‌خوی. واته ماسوشیزم جو‌ریک له شه‌هوه‌تی پینچه‌وانه‌یه. زاراوه‌که بۆ یه‌که‌مجار له سالێ 1886 له‌لایه‌ن ده‌رونناسی ئوسترا‌لی (Richard Freiherr von Krafft -Ebing) له ناوی (Leopold von Sacher-Masoch) وهریگرتوه ئه‌ویش که نوسه‌ری چه‌ند پۆمانیکی خوئازاردانه و ماسوشیستی بوه. بروانه: که‌ریم شه‌ریف قه‌ره‌چه‌تانی، نه‌خوشییه ده‌رونییه‌کان، (۱۹۹۹)، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی زانکوی سه‌لاحه‌ددین، هه‌ولێر. ل ۶۶- شوشه‌ علی، فه‌ره‌نگی نیگه‌تیف، ۲۰۱۵.

سەرچاوهكان:

- ئاسۆن، پۆل لۆران، ۲۰۲۱، فەرهنگی شروقهیی فرۆید، وەرگێڕانی وهلید عومەر، چاپی یهكهم، چاپخانهی ئه‌لوهن، سلیمانی.
- ئیگلتن. تیز، ۲۰۱۶، تیوری ئه‌دهبی، وەرگێڕانی، چاپی یهكهم، عه‌تا قهره‌داغی، ناوه‌ندی رۆشنیبری و هونه‌ری ئه‌ندیشه. سلیمانی.
- الزعبی، مروان طاهر، ۲۰۱۸، دهروازیه‌ك بۆ دهرنزان، وەرگێڕانی، ئازیز قادر میراوده‌لی، چاپخانهی نارین. هه‌ولێر.
- ره‌سول، هه‌لمه‌ت بايز، ۲۰۱۲، ره‌هه‌ندی دهرونی له‌ چیرۆكه‌كانی شیرزاد هه‌سه‌ندا، چاپی یهكهم، چاپخانهی موکریانی، هه‌ولێر.
- سه‌معان، عه‌بدولحه‌لیم، ۲۰۰۷، سایکۆلۆژی ژبانی هاوسه‌ریتی، وەرگێڕانی سۆزان جه‌مال، چاپی یهكهم، چاپخانهی کارۆ.
- ژاله‌یی، جلال خلف ۲۰۰۵، گرنگترین نه‌خۆشیه‌ دهرونی‌ه‌كان. چاپی دوهم، چاپه‌مه‌نی گه‌نج. سلیمانی.
- ۷-عه‌بدوللا، پێش‌ه‌و، ۲۰۱۳، دهرنشیکاری شیعر، چاپخانهی حاجی هاشم، هه‌ولێر.
- عارف حمه‌که‌ریم (۲۰۰۸)، دهرباره‌ی رۆمان و چیرۆک، چاپخانهی ئارابخا، چ ۱، که‌رکوک.
- فرای، ئییزامر مالکام برادبری نورترۆپ ۲۰۰۸، رۆمان چیه‌؟، وەرگێڕانی، خه‌واد مسته‌فا، چاپی یهكهم، چاپخانهی خانی. ده‌وک.
- فرۆید، سیگمۆن، ۲۰۱۷، لیکدانه‌وه‌ی سینکسیانه‌ بۆ میژو، وەرگێڕانی سه‌لاح سه‌عدی، ناوه‌ندی ئاوێر بۆ بلاوکردنه‌وه، هه‌ولێر.
- قهره‌چه‌تانی، که‌ریم شه‌ریف (۱۹۹۹)، چاپی یهكهم، چاپخانهی زانکوی سه‌لاحه‌ددین، هه‌ولێر.
- که‌ریم، د. زاهیر له‌تیف، مه‌ستی، د. نیان نه‌وشیروان، ۲۰۱۸، بونیاده‌ گێڕانه‌وه‌یه‌یه‌كان له‌ رۆمان و چیرۆکه‌كانی گه‌لاویژدا، چاپخانهی کارۆ، سلیمانی.
- محهمه‌د، میران جه‌لال، ۲۰۰۹، بناتی ووداو له‌ رۆمانی کوریدیا، چاپی یهكهم، چاپخانهی ره‌نج، سلیمانی.
- موکری، محمّد، ۲۰۰۵، رۆمانی ئه‌ژدیها، چاپی دوهم، چاپخانهی سیما، سلیمانی.
- نه‌جم خالید ئه‌لوه‌نی، کاره‌کته‌رسازی له‌ رۆمانی (ئیواره‌ی په‌روانه‌ی به‌ختیار عه‌لی دا، ل ۷۳.
- شوای، اشیرعادل، ۲۰۰۹، تقنیات تقدیم الشخصیه فی الروایات العراقیه - دراسة فنیة- دار الشؤون الثقافیة العامة، ط ۱، بغداد.
- عبدالله، سرور عبد الرحمن، ۱۹۹۴، بناء الشخصیات فی الروایات غسان کنفانی، رساله ماجستر، کلیه الاداب، جامعه صلاح الدین.
- عوسمان، بدری، ۱۹۸۶، بناء الشخصیه الرئسیه فی روايات نجیب محفوظ، دار الحدائة للطباعة والنشر، ط ۱، بیروت.
- نانسی کریس، ۲۰۰۹، تقنیات کتابه‌ الروایه، ت: زینه جابر ادیس، دار العربیة للعلوم ناشرون، ط ۱، بیروت.
- ئه‌حمه‌د، سه‌مه‌د ۱۹۹۹، پانتایی سیکس له‌ جه‌سته‌ی ئه‌ژدیهادا، گوفاری ئاینده، ژماره ۲، سلیمانی.
- ئه‌حمه‌د، دیاری عه‌لی ۱۹۹۷، سارستانی و شیکردنه‌وه‌ی دهرونی، گوفاری په‌یقین، ژماره ۲.
- حه‌مه‌د، یوسف عوسمان ۲۰۰۲، ئه‌نتی که‌سایه‌تی، گوفاری رامان، ژماره ۷۳، ته‌مموزی ۲۰۰۲.
- ره‌نجاو، محمّد، ۱۹۹۸، ون بون له‌ ئه‌فسانه‌دا هه‌ل‌دانیکه‌ بۆ قسه‌کردن له‌ رۆمانی ئه‌ژدیها، گوفاری په‌یقین، ژماره ۳، سلیمانی.
- سه‌راج، عه‌بدوللا ۲۰۰۰، به‌ره‌و ئاستانه‌ی رۆمانی نوێ، گوفاری رامان، ژماره ۵۴.
- عه‌بدوللا، سه‌روه‌ر، ۲۰۰۲، سه‌ره‌تایه‌ک له‌ باره‌ی بنه‌مای گوتاری که‌سایه‌تی نیو رۆمان، گوفاری رامان، ژ (۷۵).
- کاکه‌یی، که‌مال ۲۰۰۰، فرۆید و سروشتی مروّف، گوفاری رامان، ژماره ۵۰، (۵)ی ئابی ۲۰۰۰.
- بصمجي، مارک ۲۰۱۷، أعراض اضطراب الشخصیه السادیة، <https://www.ibelieveinsci.com/?p=۳۲۴۶۳>
- شوشه‌ عه‌لی (۲۰۱۵) <https://www.negativegroup.org/item.php?id=272>
- مه‌جید سالح (۲۰۱۵) https://www.zamenpress.com/Detail_wtar.aspx?jimare=۲۳۰۵